

UNIVERZITA PARDUBICE
FAKULTA ZDRAVOTNICKÝCH STUDIÍ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2018

David Žmolil

Univerzita Pardubice
Fakulta zdravotnických studií

Připravenost studentů oboru Zdravotnický záchranář být profesionálové

David Žmolil

Bakalářská práce

2018

Univerzita Pardubice
Fakulta zdravotnických studií
Akademický rok: 2015/2016

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **David Žmolil**
Osobní číslo: **Z14042**
Studijní program: **B5345 Specializace ve zdravotnictví**
Studijní obor: **Zdravotnický záchranář**
Název tématu: **Přípravenost studentů oboru Zdravotnický záchranář být profesionálové**
Zadávající katedra: **Katedra klinických oborů**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Studium literatury, sběr informací a popis současného stavu řešené problematiky.
2. Stanovení cílů a metodiky práce.
3. Příprava a realizace výzkumného šetření dle stanovené metodiky.
4. Analýza a interpretace získaných dat.
5. Zhodnocení výsledků práce.

Rozsah grafických prací: **dle doporučení vedoucího**

Rozsah pracovní zprávy: **35 stran**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

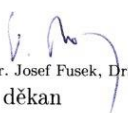
Seznam odborné literatury:

1. WILLIAMS, Brett. Are paramedic students ready to be professional? An international comparison study. *International Emergency Nursing*. 2015, 23(2.), 120-126.
2. BLANAŘ, Vít. Česká verze dotazníku Hearing Handicap Inventory for Adults. *OTORINOLARYNGOLOGIE A FONIATRIE*. 2014, 63(1), 50-57. ISSN 1210-7867.
3. ZACHAROVÁ, Eva a Jitka ŠIMÍČKOVÁ-ČÍŽKOVÁ. *Základy psychologie pro zdravotnické obory*. Praha: Grada, 2011. Sestra (Grada). ISBN 978-80-247-4062-1.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Jan Pospíchal**
Katedra klinických oborů

Datum zadání bakalářské práce: **1. prosince 2015**

Termín odevzdání bakalářské práce: **7. května 2018**

prof. MUDr. Josef Fusek, DrSc.
děkan

L.S.

Mgr. Jan Pospíchal
vedoucí katedry

V Pardubicích dne 27. února 2018

PROHLÁŠENÍ AUTORA

Tuto práci jsem vypracoval/vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil/využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl/byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 9/2012, bude práce zveřejněna v Univerzitní knihovně a prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 1. 5. 2018

David Žmolil

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Mgr. Janu Pospíchalovi, svému vedoucímu práce za výborný přístup, podnětné konzultace, cenné rady a připomínky. Poděkování patří také akademickým pracovníkům za celkovou přípravu k úspěšnému ukončení studia. Za dobré zázemí a podporu děkuji také své rodině a přátelům. A nemalé díky patří také všem studentům, co ochotně vyplnily výzkumný dotazník k této práci.

ANOTACE

Tato bakalářská práce se zaměřuje na zlepšení pochopení, co tvoří profesionalitu zdravotnického záchranáře, která je obecně předmětem velkého zájmu ve všech oblastech zdravotní péče. Průzkum probíhal formou dotazníku. Použitý nástroj byl získán metodou zpětného překladu zahraničního dotazníku. Původní dotazník testoval studenty na dvou vysokých školách v Austrálii a na Novém Zélandu. A právě tyto výsledky budou porovnány s výsledky z mé práce.

KLÍČOVÁ SLOVA

Zdravotnický záchranář, Profesionalita, Urgentní medicína, komunikace, psychické zdraví

TITLE

The readiness of the paramedic students to be professionals.

ANNOTATION

This bachelor thesis will focus on improving the culmination of the professionalism of medical rescuer, which is generally a subject of great interest in all areas of health care. The research was conducted in the form of survey. The used instrument was obtained by backward translation of foreign survey. The original survey tested students at two universities in Australia and New Zeland. And these results will be compared with the results of the work.

KEYWORDS

Paramedic, Professionalism, Emergency Medicine, Communication, Mental Health

OBSAH

Úvod.....	11
1 Cíle práce	12
1.1 Hlavní cíl.....	12
1.2 Dílčí cíle	12
3 Teoretická část	13
3.1 Profesionalita.....	13
3.2 Urgentní medicína v České republice	13
3.3 Psychologie zdravotnického záchranáře	15
3.3.1 Rozvoj osobnosti zdravotnického záchranáře.....	15
3.4 Postoje zdravotnického záchranáře	16
3.4.1 Vztah zdravotník a pacient	16
3.4.2 Povinná mlčenlivost.....	16
3.4.3 Narušení intimní zóny.....	16
3.5 Komunikace zdravotnického záchranáře	17
3.5.1 Stanovení hranice.....	17
3.5.2 Zásady komunikace	18
3.5.3 Faktory ovlivňující komunikaci.....	18
3.5.4 Verbální a neverbální komunikace	19
3.6 Psychické zdraví zdravotnického záchranáře.....	20
3.6.1 Psychohygienu	20
3.6.2 Syndrom vyhoření.....	21
3.6.3 Stres	21
3.6.4 Coping.....	22
3.7 Rizika práce Záchranáře.....	22
3.7.1 Rizikové Faktory.....	23
3.7.2 Zdravotní rizika.....	23

3.7.3	Sociální deprivace	23
4	Výzkumná část	24
4.1	Metodika výzkumu	24
4.1.1	Metodika	24
4.1.2	Výběr dotazníkového nástroje	24
4.1.3	Překlad dotazníku	24
4.1.4	Sběr dat	24
4.1.5	Výzkumný soubor	25
4.1.6	Analýza a hodnocení	25
4.2	Výzkumné otázky	26
4.3	Hodnocení a srovnávání	27
4.3.1	charakteristika výzkumného souboru	27
4.3.2	Hrdost na profesní identitu	28
4.3.3	Organizační podpora	29
4.3.4	Zaměření na čas	29
4.3.5	Zaměření na profesní vývoj	30
4.3.6	Srovnávací profesní status	31
4.3.7	Flexibilní komunikace	32
4.3.8	Vhodné chování	33
4.3.9	Sebejistota v jednání	34
4.3.10	Vzhled	35
4.3.11	Komunikace s pacienty	35
4.3.12	Dodržování pravidel	36
5	Diskuze	38
6	Závěr	43
7	Použitá literatura	45
8	Přílohy	47

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

tabulka č. 1 - <i>respondenti</i>	27
tabulka č. 2 - <i>hrdost na profesní identitu</i>	28
tabulka č. 3 - <i>organizační podpora</i>	29
tabulka č. 4 - <i>zaměření na čas</i>	29
tabulka č. 5 - <i>zaměření na profesní vývoj</i>	30
tabulka č. 6 - <i>srovnávací profesní status</i>	31
tabulka č. 7 - <i>flexibilní komunikace</i>	32
tabulka č. 8 - <i>vhodné chování</i>	33
tabulka č. 9 - <i>sebejistota v jednání</i>	34
tabulka č. 10 - <i>vzhled</i>	35
tabulka č. 11 - <i>komunikace s pacienty</i>	35
tabulka č. 12 - <i>dodržování pravidel</i>	36

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ČLS JEP	Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně
ČR	Česká republika
ERC	European Resuscitation Council
ICHS	Ischemická choroba srdeční
ÍZS	Integrovaný záchranný systém
UM	Urgentní medicína
ZZ	Zdravotnický záchranář
ZZS	Zdravotní záchranná služba

ÚVOD

Zdravotnický záchranář je povolání, které se vždy a za každých okolností musím vykonávat naprosto profesionálně. A to po všech ohledech. Zdravotnický záchranář musí být připraven se vyrovnat s každou situací, ke které by mohlo dojít. Profesionalita se netýká pouze jeho znalostí, ale týká se rovněž chování, jeho lidskosti nebo vyjadřování a vizáže. Veřejnost nahlíží na zdravotnické záchranáře jako na profesionály, kteří si vědí vždy rady, a tak by to mělo být i ve skutečnosti.

Teoretická část této práce je věnována teoretickým základům profesionality a jednotlivým aspektům, které ji ovlivňují. Další části této práce jsou již ponechány samotnému výzkumu a jeho hodnocení a srovnávání.

Tato práce právě zkoumá profesionalitu zdravotnických záchranářů, kteří ještě nenastoupili do svého zaměstnání, ale teprve se na něj připravují na vysoké škole v oboru zdravotnický záchranář.

Toto téma již bylo systematicky studováno v Austrálii a na Novém Zélandu, též formou dotazníkového šetření. Z tohoto výzkumu byl použit pro tuto práci dotazník s názvem Students' perceptions of the professional status of the paramedic discipline Questionnaire for Paramedic Students., který byl přeložen metodou zpětného překladu do českého jazyka. A je hlavním pilířem této bakalářské práce. Hlavním úkolem této práce je zjistit profesionalitu studentů oboru zdravotnický záchranář s možností porovnat výsledky s Austrálií a Nového Zélandu (Williams, 2015).

1 CÍLE PRÁCE

1.1 Hlavní cíl

Zjistit celkovou profesionalitu studentů oboru zdravotnické záchranář.

1.2 Dílčí cíle

1. Zjistit, jak jsou studenti oboru zdravotnický záchranář hrdí na svou profesi.
2. Zjistit názory studentů oboru zdravotnický záchranář o komunikaci mezi sebou a okolím.
3. Zjistit názory studentů oboru zdravotnický záchranář na ovládání komunikace s pacienty.

3 TEORETICKÁ ČÁST

3.1 Profesionalita

Profesionalita znamená schopnost zdravotníka zvládat svoji odbornost současně se správným chováním ke kolegům či pacientům, zodpovědností a důsledností. Tedy jde o hodnoty odborné, ale stejně tak i o hodnoty morální. Profesionalita může také znamenat umění selektovat důležité věci od těch méně důležitých, a to jak v diagnostice nebo ve vzájemných stazích či komunikaci. Déle se může projevit převzetím vedení v dané situaci nebo naopak ustoupením vedení někomu jinému, který vlastní v danou chvíli odbornou nebo i sociální výhodu. Jeden z nejdůležitějších pilířů profesionality je sebereflexe. Je nadmíru důležité znát hranice svých možností a vědět, kdy je pacientovy ku prospěchu a kdy ho už na druhou stranu může poškodit. Tím se dokazuje to, že profesionalita zahrnuje i jistou míru vlastní sebekázně. A sebekázeň by měla každého profesionála donutit udržovat své odborné znalosti dle nejnovějších poznatků. V širokém pojmu by se dalo říci, že profesionalita je kvalitou obecnou (Ptáček, 2014, s. 171,172).

3.2 Urgentní medicína v České republice

Urgentní medicína je zdravotnickým oborem založeným na znalostech a dovednostech potřebných pro zjišťování obrovského počtu tělesných i psychických nemocí, které mohou propuknout u všech osob od narození až do konce života. Zvláštností tohoto oboru je veliký důraz na čas a nutnost poskytnout pomoc bez zbytečného oddalování, mnohdy nastává absence důležitých informací, cizí prostředí zásahu, nepříznivé vlivy počasí, nepřátelské někdy až agresivní projevy okolí či pacientů, nízké možnosti odborné konzultace, vysoké kondiční i duševní nároky vyžadované na pracovnících rychlé záchranné služby. Samozřejmostí je umění rychlého jednání a umění improvizace. Součástí oboru urgentní medicíny je i tzv. medicína katastrof, tedy řešení hromadných neštěstí. Vzhledem ke všem těmto aspektům má tento obor v prvotní zdravotní péči nezbytné postavení. Urgentní medicína a medicína katastrof je odvětví stále se vyvíjející a má své místo mezi klasickými zdravotnickými specializacemi. (Remeš, 2013, s. 11)

Práce zdravotnického záchranáře nabízí práci v několika odvětvích. *„Zdravotnický záchranář vykonává činnosti podle § 3 odst. 1 a dále bez odborného dohledu a bez indikace vykonává činnosti v rámci specifické ošetrovatelské péče při poskytování přednemocniční neodkladné péče a dále při poskytování akutní lůžkové péče intenzivní, včetně péče*

na urgentním příjmu“ (Vyhláška č. 55/2011 Sb. o činnostech zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, 2017).

Od Data 1. 9. 2017 zdravotnický záchranář může bez odborného dohledu pracovat při poskytování přednemocniční neodkladné péče až po 1 roce odpracování na úseku akutní lůžkové péče intenzivní, nebo péče na urgentním příjmu. Tento fakt se netýká zdravotnických záchranářů, kteří získali právo provádět tuto činnost před nabytím účinnosti tohoto předpisu. (Štěpánková, 2017)

Urgentní medicína v ČR má několik společností pro sdružování pracovníků v tomto oboru:

- ČLS JEP
  - Vytváří společné i s jinými organizacemi v pravidelných intervalech doporučené postupy pro UM tzv. guidelines. Dále se pak podílí na různých konferencích, sympoziích nebo soutěžích.
- Česká resuscitační rada
  - Organizace pro neodkladnou resuscitaci a UM. Dále pak spolupracuje s evropskou ERC
- Komora záchranářů ZZS ČR
  - Sdružení nelékařského personálu ZZS
- Asociace zdravotnických záchranných služeb v ČR
  - Sdružení poskytovatelů neodkladné přednemocniční péče v ČR

(Remeš, 2013, s. 25-27)

V České republice si lidé pod pojmem urgentní medicína vybavují většinou spíše přednemocniční péči, která měla velký rozpuk na počátku 90. let minulého století, po odtrhnutí záchranných služeb od nemocničních zařízení. V nynější situaci je záchranná služba založena na krajském principu a je zajišťována 14 krajskými organizacemi. Od roku 2012 je práce zdravotnické služby řízena zákonem č. 374/2011 Sb.

Urgentní medicína je jeden z hlavních článků v celém řetězci zajištění péče. Selhání v samém začátku vzniku nemoci či úrazu se následně napravuje již opravdu těžko. Znamená pro pacienty velké riziko, ale při dobré spolupráci a profesionální péči jim několikanásobně zlepšujeme možnost na snížení zdravotních následků nebo plné uzdravení. Zajištění

profesionální péče je možné pouze standardizací vzdělávání všech zdravotníků, kteří na pracovištích medicíny pracují (Šeblová, 2013, s. 15,16,23).

3.3 Psychologie zdravotnického záchranáře

Charakteristickým rysem práce v urgentní medicíně je nulová autonomie pracovního systému, nárazovost práce bez jakékoli možnosti si předem naplánovat pracovní režim. Pracování v nepřetržitém procesu narušuje pracovní výkon, pravidelný spánek, ale i rodinný a sociální život. Přemíra přesčasů, vysoká zodpovědnost při práci, potlačování emocí při zásahu mohou mít v důsledku příčinou těchto problémů (Šeblová, 2013, s. 15,16,23).

Osobnostní profil práce zdravotnického záchranáře klade veliký důraz na psychiku, a to o dost více, než by se mohlo zdát u jiných zaměstnání. Veřejnost vnímá ZZ jako superhrdiny, co nemají strach a vše zvládnou. Srovnatelné představy má i většina absolventů po dokončení tohoto oboru. To se ale od reality dalece liší. Drtivá většina zásahů je tvořena neakutními nebo chronickými stavy, což může mít značně demotivující následky (Andršová, 2012, s. 9).

ZZ musí být připraveni plnit svou práci ve dne, či noci a to vždy s plným nasazením a podáním perfektním výkonem. Rodinný život se musí podrobit dlouhým dvanáctihodinovým směnám v průběhu celého roku, bez výjimky. ZZ musí být perfektně připraven i po stránce fyzické. Záchranáři pracují i v těžko přístupných místech a to i s lidmi s těžkou nadváhou nebo neschopností zdravotníkům pomoc (Andršová, 2012, s. 9).

Osobnost ZZ by měla být velmi vyzrálá. Vždy by měl zachovat chladnou hlavu, a to i tam kde by to ostatní nezvládli. Další nezbytný předpoklad je výborné jednání s lidmi, zachováním si profesionálního a vlídného přístupu a to bez očekávání kladné odezvy (Andršová, 2012, s. 9).

3.3.1 Rozvoj osobnosti zdravotnického záchranáře

Zcela nezbytná pro práci na záchranné službě je schopnost a snaha na sobě pracovat a zlepšovat se. Ve výbavě zdravotnického záchranáře nesmí chybět snaha o celoživotní vzdělávání ve všech ohledech. K takovému rozvíjení osobnosti by měla patřit schopnost sebereflexe, sebepoznávání nebo sebeřízení. Jde o to, aby ZZ byl schopen si uvědomit své vlastnosti, schopnosti ale i své nedostatky v každé situaci, která ho může potkat. Aby bylo

možné se v těchto aspektech někam posunout nebo dokonce zlepšit, je naprosto nezbytné v prvé řadě si uvědomit, kde se právě tyto aspekty nacházejí v danou dobu. Rozvoj osobnosti v žádném případě neznamena změnu osobností, ale pouze posun někam dál (Andršová, 2012, s.20).

3.4 Postoje zdravotnického záchranáře

3.4.1 Vztah zdravotník a pacient

Osobnost člověka a sklony při komunikaci, chování a řešení nastalých problémů se ukazuje i ve vztahu mezi zdravotníkem a pacientem. Každý by měl nejprve výborně znát sebe sama, znát své tendence v chování a své sklony v posuzování jiných lidí. Své sebepoznání pak velmi usnadňuje utváření vztahů k pacientům. Nejčastější chyby ve vztazích se vyskytují z důsledku vztahové nerovnosti a využívání svých znalostí ze soukromého života. Tato nevyrovnanost se obvykle ukazuje dominancí zdravotníka. Zdravotník většinou vyžaduje naprostou spolupráci a poslušnost pacienta. V této komunikaci zdravotník většinou radí, edukuje, přikazuje nebo zakazuje. Tento způsob může vést až k tomu, že zdravotník léčí pouze nemoc a opomíjí pacienta (Weiss, 2011, s. 217-218).

3.4.2 Povinná mlčenlivost

Důvěra mezi pacientem a zdravotnickým personálem je jedna z důležitých faktorů, který má vliv i na výsledky zdravotní péče. Základem vzniku důvěry mezi pacientem a zdravotníkem je mimo ostatní také povinnost dodržovat povinnou mlčenlivost o věcech, které se během svého výkonu povolání dozvědí. *„obecně můžeme, povinnou mlčenlivost vymezit jako zákonem uloženou nebo státem uznanou povinnost fyzické osoby nesdělovat nepovolené osobě určité skutečnosti a současně povinnost nést právní důsledky v případě, že by tato povinnost byla porušena“* Prvotním cílem povinné mlčenlivosti je důvěra mezi pacientem a zdravotníkem, ochrana pacientova soukromí a důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti pacienta (Uherek, 2008,s. 10-11).

3.4.3 Narušení intimní zóny

Další prioritní oblastí při kontaktu s pacientem je zasahování zdravotníka do intimní a osobní zóny pacienta. Zdravotnický personál se může dostat do situace, kdy tyto zóny zkrátka porušit musí. Zóny při styku s ostatními lidmi jsou čtyři. A to intimní zóna, osobní zóna sociální

a veřejná zóna. Každý vnímá vlastní osobní prostor různě, z tohoto důvodu se může lehce stát, že se zdravotník přiblíží více, než je pacientovi příjemné. U pacienta se mohou dostavit nepříjemné pocity, přestává vnímat a soustředí se pouze na to, jak by se mohl zbavit pocitu ohrožení. Zdravotníci se často nevyhnou komunikačním chyb, které následně mohou výsledné chování ještě zhoršit. Spolupracování mezi zdravotníkem a pacientem musí být výsledkem jejich vzájemného vztahu. Při vstupu do intimní zóny by se měl zdravotník zaměřit na úvodní rozhovor. Vysvětlit pacientovi proč je dané vyšetření nutné a jak bude probíhat. Dále je také vhodné pacienta upozornit na časovou délku daného vyšetření. Správná je i podpůrná komunikace s pacientem během samotného vyšetření. Správná komunikace vždy vede k správnému a rychlejšímu výsledku (Weiss, 2011, s. 218,219).

3.5 Komunikace zdravotnického záchranáře

Dobře vedené rozhovory zdravotníka a pacienta tvoří nenahraditelnou složku zdravotnické profese. Každý zdravotník by měl vědět, že komunikace s pacientem je velmi významným prostředkem. A proto by měl vědět, kdy může takový rozhovor pomoci a kdy naopak uškodit. V reálu se ale bohužel setkáváme s velikou nespokojeností pacientů v tomto odvětví. Základní principy by měl znát každý zdravotník. V praxi se na ně z nedostatku času nebo neuvědomování si, že pacient nechápe věci tak jako my, velmi opomíná (Weiss, 2011, s. 215).

3.5.1 Stanovení hranice

Velký problém, který může nastat při pomáhání zdravotníka pacientovi, je přebírání problémů pacienta na zdravotníka. Tato situace poškozuje nejen zdravotníka, ale i celý proces pomáhání. Obranou může být lhostejnost, ale to v úseku zdravotnictví není úplně správné. Asi úplně nejlepší je držet si svou osobní hranici a nepodléhat snaze nátlaků ze strany pacienta. Zcela na místě je v těchto případech asertivita. V některých případech se může přihodit, že naše hranice je vychýlena a my jsme zaplavení lítostí a úzkostí. Pacient však více potřebuje kromě pochopení i to, abychom si zachovali svůj standard a byli schopni podat profesionální výkon. Pacient vždy vyžaduje, abychom byli schopni se chovat tak, jak to vyžadují okolnosti a ne tak jak, to vyžadují naše emoce (Kopřiva, 2013, s 78,79).

3.5.2 Zásady komunikace

Zdravotnický záchranář může být brán při příjezdu k zásahu jako spasitel, ale v některých hůře se vyvíjejících situacích, může být viněn za všechny problémy. Při vypjatých situacích zásazích se mohou pacienti, ale i přihlížející, chovat značně nevybíravě. Ohrožení života je v naší kultuře bráno za to nejhorší, co může, nastat a všechny emoce tímto způsobené mohou přistát na hlavu záchranáře. V těchto situacích je velmi důležité se uklidnit a vydat ze sebe velkou dávku empatie a komunikační obratnosti směrem k pacientovi i přihlížejícím (Andšová, 2012, s. 40).

Rozhovor s pacientem by měl mít vždy několik zásad. Nemocný by měl vždy pociťovat náš osobní zájem o danou komunikaci i samotného pacienta. Vždy musíme myslet na to, aby náš verbální projev souhlasil i s tím neverbálním. Typický příklad tohoto problému je uhýbání očí. Dále není vhodné se vyhýbat nějakému tématu, o kterém si chce povídat pacient. Ale přitom se snažíme být citlivý v dané věci, i když nám toto téma může být nepříjemné. Zájem vždy upínáme směrem k pacientovi nikoli k jeho nemoci či problémům. Naprosto zásadní, pro správnou komunikaci je vyhýbání se odborným výrazům. Pacient jim většinou nerozumí a může mu připadat, že se stavíme do nadřazené role. Pokud nějaké odborné pojmy využívá samotný pacient, tak si vždy raději ověříme, zda jim opravdu rozumí (Veglářová, 2006, s. 111).

3.5.3 Faktory ovlivňující komunikaci

Prostředí, ve kterém komunikace probíhá, je velmi důležitý faktor pro samotný výsledek komunikace. V oboru zdravotnictví tento fakt nabírá velké vážnosti. Pacienti jsou ve stresové situaci, nemocnice je pro ne naprosto cizím a nepříjemným prostředím a tyto faktory komunikaci výrazně stěžují. Komunikačních faktorů, které mohou zhoršovat komunikaci, je daleko více např. časová tíseň, prostor, kde komunikace probíhá, emoce, stereotypy a očekávání chování pacienta, jeho věk nebo společenské role (Mikulaščík, 2010, s. 28).

Komunikace, která je složitější, o to déle také trvá a tím také může zapříčinit více nedorozumění. K tomuto faktu značnou měrou přispívají tzv. komunikační bariéry, což jsou například osobní problémy (bolest, strach, atd.), hluk nebo již zmíněné cizí prostředí (Mikulaščík, 2010, s. 21).

Dále komunikaci ovlivňuje i přítomnost jiných lidí. Přítomnost jiného člověka může komunikaci značně ztížit, ale na druhou stranu ji může i zjednodušit. Záleží vždy na konkrétní situaci na konkrétním jedinci (Mikulaščík, 2010, s. 21).

3.5.4 Verbální a neverbální komunikace

Verbální komunikace je jedním ze základů práce zdravotníka. Je naprosto žádoucí, aby tuto schopnost ovládal každý zdravotnický pracovník. Hlavním cílem každého zdravotníka je uspokojení pacienta v somatické, psychické ale i sociální oblasti. A právě verbální komunikace je významným činitelem v těchto oblastech. Verbální komunikace se vytváří za pomoci slov. V profesním životě zdravotníka je naprosto nepostradatelná, jelikož díky ní udržujeme s pacientem slovní kontakt. Má pro zdravotní personál velkou cenu, za pomoci slov totiž zdravotník vysvětluje, přesvědčuje, získává informace atd. Pokud chceme, aby měla komunikace nějaký význam a přinesla nám to, co od ní očekáváme, musíme zohlednit a přizpůsobit několik věcí:

- rychlost řeči – je vhodné přizpůsobit tak, aby pacient pochopil to, co po něm chceme.
- hlasitost – etické je například ztlumit komunikaci při intimním rozhovoru.
- pomlky či úplné zastavení – důvodem může být přemýšlení pacienta nebo jeho odpočinek.
- Výška hlasu a intonace
- Jednoduchost – v každém případě bychom se měli vyvarovat odborným pojmům
- Stručnost – není potřeba zahlcovat pacienta zbytečnostmi.
- Důvěryhodnost – naše informace musí být vždy správné.

(Zacharová, 2011, s. 223, 224)

Neverbální komunikaci můžeme označit jako velikou škálu toho, co signalizujeme bez použití slova, jako doprovod slovní komunikace. Lze ji též definovat jako takzvanou řeč těla. Za této pomoci může člověk naznačovat své emoční postoje, lidské postoje. Ve zdravotnictví má neverbální komunikace zcela výjimečné postavení. Z tohoto důvodu je skoro povinnost zdravotníka umět porozumět těmto náznakům. Mezi verbální a neverbální komunikací není veliký přelom. Odlišují se tak, že verbální komunikaci máme v úmyslu, kdežto tu neverbální nikoli. V klasickém životě neverbální komunikace řeči napomáhá, někdy ji dokonce nahrazuje a projevujeme pomoci jí city a pocity. Uskutečňujeme jí za pomoci proxemiky, mimiky, haptiky, posturologie, kinetiky a gesty (Zacharová, 2011, s. 223, 224).

3.6 Psychické zdraví zdravotnického záchranáře

Pokud se má zdravotník starat o své pacienty, nesmí zapomínat na péči o sebe samotného. Jestliže zdravotníkovi něco chybí, je v nějakém ohledu nespokojen, nemůže podat perfektní výkon ani v rámci práce pro pacienty. Z tohoto důvodu má stejnou hodnotu starost zdravotníka o sebe jako o druhé, potažmo pacienty. Péče o sebe sama znamená pečovat o holistickou bytost. To znamená pečovat jak o tělo, tak i duši (Křivohlavý, 2004, s. 14).

3.6.1 Psychohygienu

Psychohygienou se pokoušíme předcházet tvorbě psychosomatických onemocnění. Pomáhá k stabilizaci duševního zdraví, rovnováhy a přispívá také celkové vyrovnanosti. Vyrovnaný člověk může lépe ovládat pocity, lépe se soustředí na svou práci a daleko lépe k ní také přistupuje. U pomáhajících profesí je to naprosto nezbytná věc. Zdravotníci mají neustále kolem sebe různé typy lidí a to, jak vnímají sebe sama, se promítne v jejich jednání. K tomu, aby zdravotník byl schopen podat stoprocentní výkon, musí být srovnaný sám se sebou, jak po stránce fyzické tak psychické. A z tohoto důvodu je velice zásadní o tyto aspekty náležitě pečovat (Vymětal, 2003, s. 315).

Do základních pravidel psychohygieny určitě musíme zařadit zdravý životní styl. Tím se myslí vyvážená strava, dostatek spánku, pohybové aktivity a vyhýbání se škodlivým látkám. Tím tělu dodáme potřebnou energii, která je nezbytná pro podání potřebného výkonu. Velmi důležité je též dodržování pitného režimu. Nejlépe čistou vodou v dostatečném množství. Další pozitivní vliv na tělo může mít i přiměřená fyzická aktivita, která přináší danému jedinci uspokojení. Každý si musí najít takovou aktivitu, která mu vyhovuje a nijak ho příliš nepřetěžuje (Andršová, 2012, s. 97-99).

Nezbytným a zcela zásadním pravidlem je vědomí podpory, které je možné čerpat ze svého okolí. Člověk, který udržuje přátelské vztahy kolem sebe, je daleko odolnější vůči vnějším negativním vlivům. Takovým opěrným pilířem může být životní partner, přátelé či rodina. Ve zdravotnictví jsou tato pouta nad očekávání velmi důležitá (Andršová, 2012, s. 97-99).

3.6.2 Syndrom vyhoření

Syndrom vyhoření je celek příznaků, který se projevuje u pracovníků ztrátou nadšení, elánu pro danou práci někdy i ztrátou radosti ze života. Pracovník může reagovat přehnaně v některých situacích, nedůvěřuje okolí a je celkově vyčerpaný. Je ale rozdíl mezi vyčerpáním a syndromem vyhoření. Důvodem vyčerpání může být déle trvající zátěž ať fyzická či psychická nebo emocionální. Oproti tomu syndrom vyhoření se také projevuje fyzickým, emocionálním a mentálním vyčerpáním, ale příčinou je dlouhodobá zátěž spjatá s jinými lidmi. Proto se tedy vyskytuje hlavně u pracovníků, kteří pracují s jinými lidmi. Z tohoto důvodu je velmi důležité u těchto tzv. pomáhajících profesí, aby bylo syndromu vyhoření předcházeno. Možností, jak předcházet tomuto riziku, je hned několik. Například změnit profesy nebo vyměnit práci ve svém oboru, i když by práce mohly být podobné, i tak je to změna. Další možností je přeladění. Přeladění může být pozitivní nebo negativní. Pozitivní přeladění znamená dbát na svou psychohygienu a udělat si prostor pro načerpání nové síly. Každý člověk si musí určit a najít svoji regeneraci. Dobře může posloužit například sport, příroda, koníčky nebo cestování. Negativní přeladění pak nastává za pomoci některých látek. Pro příklad nejčastější mohou být alkohol, nikotin, kofein nebo i nějaké léky. Velký význam proti syndromu vyhoření má také vlastní pokora. Je důležité si uvědomit svoje vlastní možnosti podle toho vykonávat i svoji profesy (Jankovský, 2003, s. 158-164).

3.6.3 Stres

Pokud zdravotník nemá dostatek podpory. Může se stát, že začne přebírat od pacientů rozrušení, nepohodu a trádní a není schopen se s tím sám vyrovnat. Pak nastává přetížení prací, stresem. Stres není přejímán pouze od pacientu, ale i z dalších stran zaměstnání zdravotníka. Některé druhy stresu mohou mít i pozitivní efekt, mohou nás postrčit k lepším výsledkům nebo nás podržet v některých těžkých situacích. Zdravotníka stres může správně vybudit k řadě výkonů, ale nakonec může vzniknout frustrace, jelikož v některých situacích nic konat nejde. Případně musí zdravotník snášet situace, pro které se necítí připravený profesně ani emočně. Stres, který se nevybije, se může projevit radou různých příznaků. Je velmi důležité znát své tendence k vyrovnávání se se stresem. A dávat si pozor na hromadění stresu v určitých náročných situacích. Pokud se příznaky stresu delší dobu přehlíží, může propuknout tzv. syndrom vyhoření (Hawkins, 2012, s. 22,23).

3.6.4 Coping

Coping v překladu znamená vyrovnání se, se zátěžovými situacemi. V praxi to znamená, několik strategií, jak se vypořádat se stresem nebo frustrací.

- **strategie zaměřené na problém**
  - Tato strategie se snaží v důsledku řešit daný problém. Zahrnujeme sem tedy například analýzy možností, hledání nového řešení, utváření plánu nebo se v dané problematice snažit zdokonalit.
- **strategie zaměřené na emoce**
  - Za pomoci této strategie se snažíme uklidnit, přehodnotit situaci a vidět ji z lepší strany a nakonec ji akceptovat. Je určena tedy pouze pro zmírnění úzkosti.
- **strategie zaměřená na útěk**
  - Tato strategie se mnohdy může skombinovat s dvěma jinými strategiemi. Zahrnujeme sem časté snění, častý spánek nebo užívání alkoholu a drog.

(Střádalová, 2015)

Každá strategie je vhodnější pro nějaký určitý problém. Například strategie zaměřená na emoce je vhodnější v situacích, kdy s danou problematikou nemůžeme nic dělat a strategie zaměřená na problém je vhodná, když víme, že se situace dá nějak řešit. Strategie zaměřená na útěk je vhodná málokdy. V každém případě protože každý člověk je individuální musí si najít svou vlastní strategii nebo vytvořit úplně jinou. Vždy je však důležité aby pro daného člověka měla jeho strategie uplatnění (Střádalová, 2015).

Zde se však můžeme dostat do rozporu s předešlou kapitolou o povinné mlčenlivosti. A to z důvodu, že jedna ze strategií může být se někomu vypovídat nebo se o situaci s někým poradit. Vždy a za každých okolností musíme zachovat, povinou mlčenlivost a chránit tak své pacienty

3.7 Rizika práce Záchranáře

Pro některé občany České republiky se stala naprosto normální věcí si volat tísňovou linku, i když jejich potřeba pomoci je naprosto banální. Práce záchranářů se stala pro širokou veřejnost naprostou samozřejmostí. Nikdo i neuvědomuje, že tato profese vyžaduje neustálou práci pod časovým tlakem, stresem a obavou z vlastního selhání a to vše mimo zdravotnické zařízení. V posledních letech šel pokrok v urgentní medicíně opravdu dopředu, bohužel pro všechny zdravotníky ji nenásleduje i přiměřená legislativa (Šeblová, 2013, s. 379).

3.7.1 Rizikové Faktory

Každá profese má své vlastní a odlišné rizikové faktory, se kterými se musí zaměstnanec i zaměstnavatel vypořádat. Nutností je zjistit všechny rizikové činnosti, které by mohly mít negativní vliv na zaměstnance a jejich zdraví. Z těchto poznatků je nutno vytvořit určitá opatření, která by měla těmto negativním vlivům zamezit. A povinností každého zaměstnance je pak tyto pokyny dodržovat. V práci ZZ se vyskytují tři nejvýraznější činitelé či faktory (Šeblová, 2013, s. 379).

3.7.2 Zdravotní rizika

Nejzávažnějším rizikem v urgentní medicíně jsou infekční nemoci. Tento fakt je daný tím, že zdravotníci urgentní medicíny přichází s pacienty do prvního kontaktu a mají tak o nich naprosté minimum informací. Rizikem u nás hrozí přenos TBC nebo nákaza hepatitidou zvláště pak při zásazích u toxikomanů. Bohužel se v České republice vyskytuje i fyzické napadení zdravotníků přímo v terénu (Šeblová, 2013, s. 379).

3.7.3 Sociální deprivace

Špatná právní ochrana, nejasné kompetence a riskantní sestavení výjezdových skupin. A tlak médií a některých advokátních kanceláří neustále stoupá. Jelikož zdravotníci jsou pro ně lehkou kořistí. Příkladem jsou bulvární plátky psané pro pouhou senzaci s naprostou nulovou znalostí oboru. Úspěchy zdravotníku urgentní medicíny jsou brány jako standartní, ale ze sebemenšího pochybení štvavé plátky udělají senzaci. Dále některé advokátní kanceláře se přímo specializují na získávání finančních zisků na případech, které jsou často přehnané a založené většinou proti logice věci (Šeblová, 2013, s. 379).

4 VÝZKUMNÁ ČÁST

4.1 Metodika výzkumu

4.1.1 Metodika

Výzkum probíhal elektronickou formou průřezového dotazníkového šetření na dvou různých webových portálech.

4.1.2 Výběr dotazníkového nástroje

Pro tuto práci byl vybrán dotazník Students' perceptions of the professional status of the paramedic discipline Questionnaire for Paramedic Students, který byl použit v práci Measuring professionalism as a multidimensional construct a byl dříve použit v Austrálii a na Novém Zélandě (Williams, 2015).

4.1.3 Překlad dotazníku

Cílem překladu bylo přeložit daný dotazník tak, aby se neodlišoval od původní verze ale zároveň, byl srozumitelný pro české prostředí.

Překlad probíhal v několika etapách

- Nezávislý překlad originálního nástroje třemi překladateli (odborníci z oboru)
- Sjednocení třech verzí překladu Lingvistou
- Zpětný překlad do anglického jazyka rodilým mluvčím
- Porovnání originálního nástroje a výsledku překladu
- Finální úpravy

Tato metoda byla požita podle dříve publikované práce autora Blanaře (2014) Podíl audiologické sestry na vyšetřování a na hodnocení hendikepů nemocných s nedoslýchavostí podmíněnou hlukem.

4.1.4 Sběr dat

Sběr dat probíhal od 28. února 2017 do 30. ledna 2018. Jako respondenti byli oslovení pouze studenti jedné vysoké školy v ČR v oboru Zdravotnický záchranář. Tento dotazníkový

průzkum byl zcela dobrovolný. A každému respondentovi by neměl zabrat více než 20 minut času.

Před samotným zahájením sběru dat byl dotazník převeden do elektronické podoby jednoho vybraného serveru, u kterého proběhlo pilotní testování jedním respondentem pouze pro ověření funkčnosti a správnosti výzkumného nástroje na daném serveru, která potvrdila srozumitelnost a celého dotazníku a správnou funkci webového rozhraní. Pro snadnější distribuci dotazníku byl využit druhý server a odkaz na dotazník byl poskytnut opět studentům vysoké školy v ČR daného oboru.

4.1.5 Výzkumný soubor

Před zahájením každého pokusu o vyplnění dotazníku bylo každému respondentovi úvodním textem vysvětleno, k čemu daný dotazník bude sloužit a byl ujištěn, že dotazník je zcela anonymní. Dále bylo na začátku tohoto výzkumného nástroje uvedeno několik pokynů pro vyplňování. Celý soubor otázek v dotazníku se skládá z 86 různých otázek. První dvě otázky byly grafického charakteru. Dalších 77 otázek byly otázky výběrové, kdy bylo skoro vždy možno vybrat ze šesti různých odpovědí (u otázky č. 26,27 a 74 – 78 byla ubrána jedna možná odpověď. Posledních 7 otázek slouží pouze ke zjištění základních demografických údajů respondentů. V poslední otázce pak byla ponechána možnost k napsání vlastního názoru na tento dotazník.

Celkově bylo vyplněno 71 plných verzí dotazníků. Dalších 15 dotazníků nebylo vyplněno zcela kompletně, proto nemohly být do konečných výsledků započítány.

4.1.6 Analýza a hodnocení

Jednotlivé otázky jsou rozděleny do jedenácti podskupin, vždy podle toho, jaké měly zaměření. Podskupiny byly ustanoveny takto: hrdost na profesní identitu, organizační podpora, zaměření na čas, zaměření na profesní vývoj, srovnávací profesní status, flexibilní komunikace, vhodné chování, sebejistota v jednání, vzhled, komunikace s pacienty a dodržování pravidel

Samotné hodnocení jednotlivých dotazníkových otázek bylo založeno na tzv. Likertově škálování.

Likertovo škálování je postup, jenž je určen pro posouzení míry stupně souhlasu či nesouhlasu s tvrzením, se kterým se mohou respondenti potkat v dotazníkovém šetření. Aby bylo možné respondenta zařadit na škále, je bezpodmínečné správným způsobem tuto škálu nastavit, ale i nezavádějícím způsobem zformulovat tvrzení. Nároky na utvoření Likertovy škály jsou chápány vcelku jednoznačně, škála musí být polarizována od nesouhlasu po souhlas, tedy nikoliv jednostranně (Rod, 2012, s. 8,9).

4.2 Výzkumné otázky

1. Jak jsou studenti oboru zdravotnický záchranář spokojeni se svou organizací ve smyslu stážového pracoviště?
2. Zaměřují se studenti oboru zdravotnický záchranář na čas při výkonu své praxe a studia?
3. Věnují studenti oboru zdravotnický záchranář pozornost svému profesnímu vývoji?
4. Jak se studenti oboru zdravotnický záchranář srovnávají s ostatními profesemi?
5. Mají studenti oboru zdravotnický záchranář vhodné chování?
6. Jsou si studenti oboru Zdravotnický záchranář jisti ve svém jednání?
7. Starají se studenti oboru zdravotnický záchranář o svůj vzhled při výkonu své profese?
8. Dodržují studenti oboru Zdravotnický záchranář veškerá pravidla?

4.3 Hodnocení a srovnávání

Výzkumná část je, jak již bylo uvedeno, rozdělena do jedenácti podskupin. Tyto podskupiny byly vytvořeny na základě charakteru otázek z dotazníkového šetření. Na začátek této části bylo zařazeno ještě několik demografických otázek charakterizující skupinu respondentů.

Hodnocení je koncipováno stylem názorných tabulek, kde se nacházejí přené hodnoty, ve stavu v jakém byly zjištěny. V samotném slovním hodnocení jsou již data sčítána. Sčítána jsou pouze data, která k sobě logicky patří, a je tedy možné, pro lepší představení, je sloučit. V samé podstatě jsou vždy sečteny otázky ryze kladného charakteru nebo otázky ryze záporného charakteru.

4.3.1 charakteristika výzkumného souboru

Otázka	odpověď	počet	Procenta (%)
Zaměstnání	Student záchranář	71	100%
Stupeň studia	Bakalářský stupeň	71	100%
Pohlaví	Muž	38	53,5%
	Žena	31	43,6%
	Nepřeji si napsat	2	2,8%
Věk	<25	64	90,1%
	25 - 34	5	7%
	Nepřeji si napsat	2	2,8%
Ročník studia	1. rok	29	40,8%
	2. rok	20	28,1%
	3. rok	22	31%

Tabulka č. 1 respondenti

V tabulce č. 1 je možné vidět charakteristiku respondentů, kteří se zúčastnili tohoto výzkumu. Všichni dotazovaní byli studenti oboru zdravotnický záchranář na bakalářské úrovni. Genderové rozdělení bylo následující, zúčastnilo se 53,5 % mužů, 43,6 % žen a 2,8 % se nechtělo o svém pohlaví vyjádřit. Věkové rozdělení bylo v celku jednoznačné, 90,1 % nebylo starší 25 let, 7% mělo věk mezi 25 a 34 let a opět 2,8 % nechtělo uvést svůj věk. Co se týče rozdělení dle ročníku studia, 40,8 % studuje první ročník, 28,1 % druhý ročník a ročník třetí studuje 31 % z respondentů této práce.

4.3.2 Hrdost na profesní identitu

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
7. Přemýšlím o tom, že povolání zdravotnického záchranáře je spíše poslání než zaměstnání	1,4%	4,2%	16,9%	31%	42,2%	4,2%
10. Profese zdravotnického záchranáře je pro společnost nepostradatelná	2,8%	0%	2,8%	26,8%	67,6%	0%
11. Stát se zdravotnickým záchranářem vyžaduje vysoký stupeň odbornosti a znalostí	0%	2,8%	11,3%	45,1%	38%	2,8%
20. Veřejnost očekává, že zdravotničtí záchranáři jsou profesionálové	1,4%	0%	1,4%	32,4%	64,8%	0%
73. Být zdravotnický záchranář je pro mě důležité	2,8%	0%	7%	31%	56,3%	2,8%
74. Být zdravotnický záchranář mi přináší uspokojení	1,4%	1,4%	7%	42,2%	40,8%	7%
	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
60. Cítím radost, když jdu do práce	2,8%	1,4%	31%	42,2%	14,1%	8,4%

tabulka č. 2 hrdost na profesní identitu

Do této skupiny byli zařazeny taktéž první dvě otázky, které byly grafického charakteru a proto, zde budou popsány pouze slovně. První otázka zní. Celkově si myslím, že můj standart profesionality je (kde bylo úkolem označit číslo 1- 10, 1 - 3 byl onačen jako neuspokojivý, 4 – 6 jako uspokojivý a 7 – 9 jako vyšší). Ukázalo se, že skoro 55% respondentů si myslí, že jeho standart profesionality je vyšší než u ostatních a 45% si myslí, že je s ostatními srovnatelný.

Druhá otázka zní. Označ na úsečce, kde si myslíš, že leží tvá profesionalita v porovnání s ostatními studenty zdravotnického záchranáře, které znáš (začátek úsečky byl označen jako mnohem níže, střed jako nastejno a konec jako mnohem výše). Respondenti označovali svou profesionalitu mezi studenty nejčastěji mezi termíny na stejno a mnohem výše, a to v celkovém součtu 94,4 % z dotazovaných studentů.

Z tabulky č. 2 vyplývá, že 73,2 % dotazovaných si myslí, že povolání ZZ je spíše poslání (otázka 7). Dále pak 94,4 % je názoru, že ZZ jsou pro společnost nepostradatelní (otázka 10). Aby se člověk stal ZZ, vyžaduje vysoký stupeň odbornosti a znalostí, s tímto tvrzením souhlasilo 83,1 % (otázka 11). A že veřejnost se domnívá, že ZZ jsou vždy profesionálové, to potvrdila valná většina, totiž 97,2 % účastníků šetření (otázka 20). Být zdravotnickým záchranářem je důležité pro 87,3 % respondentů (otázka 73), uspokojení to přináší 83 % a radost jít do této práce má 56,3 %, přičemž 31 % na tuto otázku odpovědělo nerozhodně.

4.3.3 Organizační podpora

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
3. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji mi umožňuje být profesionál	1,4%	1,4%	15,5%	59,1%	19,7%	2,8%
4. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji se stará o mou profesní spokojenost	2,8%	8,5%	36,6%	39,4%	5,6%	7,1%
5. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji je profesionální	1,4%	0%	15,5%	40,8%	36,6%	5,6%
6. Pacienti jsou více důležití než cíle (plány) pro mou organizaci	2,8%	5,6%	21,1%	47,9%	19,7%	2,8%
12. Je důležité, že zdravotničtí záchranáři mají svou vlastní profesní organizaci (jako je Komora záchranářů)	0%	0%	8,5%	43,6%	47,9%	0%
13. Je důležité, že záchranáři jsou regulovanou profesí s povinnou registrací	0%	4,2%	25,3%	42,2%	26,8%	1,4%

tabulka č. 3 organizační podpora

V tabulce č. 3 je možné vidět. Svoji organizaci ve smyslu stážového pracoviště, ve které se dotazovaní respondenti nacházejí, vnímají takto. Celých 78,8 % si myslí, že jim jejich organizace umožňuje být profesionálem (otázka 3). Dále se 45 % domnívá, že se jeho organizace stará o jeho profesní spokojenost, ale na druhou stranu k této otázce vyjádřilo nerozhodnou odpověď 36,6 % (otázka 4). Zkoumaných 74,4 % studentů je názoru, že jeho organizace je profesionální jako celek (otázka 5). 67,6 % se domnívá, že pro jeho organizaci jsou důležitější pacienti než cíle, ale 21,1 % označilo opět nerozhodnou odpověď (otázka 6). V následující otázce vyjádřilo 91,5 % procent pozitivní odpověď na důležitost profesních organizací jako je například komora záchranářů (otázka 12). Dále pak 69 % se domnívá, že je důležité regulovat toto profesi registrací, dalších 25,3 % v této otázce opět nenalezly jednostrannou odpověď (otázka 13).

4.3.4 Zaměření na čas

	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
45. Chodím pozdě na praxi/do výuky	33,8%	52,1%	9,9%	2,8%	0%	1,4%
47. Chodím pozdě do práce/na praxi	53,5%	39,4%	2,8%	1,4%	0%	2,8%
52. Přemýšlím o své další přestávce nebo konci směny, když pracuji	2,8%	16,9%	59,1%	14,1%	2,8%	4,2%

tabulka č. 4 zaměření na čas

Z tabulky č. 4 je možné vyčíst, že 85,9 % odpovídajících odpovědělo negativně na to, že by chodily pozdě do výuky nebo na praxi (otázka 45, 47). Ale 59,1 % někdy myslí na volno, když vykonává práci, dalším 16,9 % se to spíše nestává a dalším 14,1 % se to stává poměrně hodně (otázka 52).

4.3.5 Zaměření na profesní vývoj

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
8. Myslím, že zdravotničtí záchranáři by si měli pravidelně osvěžovat své dovednosti	0%	0%	1,4%	26,8%	71,8%	0%
44. Mluvím nebo nedávám pozor během přednášek či cvičení	7%	31%	49,3%	11,3%	0%	1,4%
56. Čtu knihy a články o praxi zdravotnických záchranářů	2,8%	12,7%	31%	43,6%	8,4%	1,4%
57. Účastním se tréninku, který není povinný	2,8%	7%	26,8%	46,5%	7%	9,9%
58. Aktualizuji informace ve svém profesním portfoliu.	2,8%	12,7%	33,8%	18,3%	2,8%	29,6%
59. Pravidelně si osvěžuji své dovednosti	0%	2,8%	22,5%	66,2%	7%	1,4%
61. Nudím se při tréninku/lekcích o neklinických aspektech praxe	2,8%	28,2%	47,8%	8,4%	1,4%	11,3%

tabulka č. 5 zaměření na profesní vývoj

Z tabulky č. 5 vyplývá, 98,6 % respondentů je pro aby si ZZ pravidelně osvěžovali své dovednosti (otázka 8). Na dotaz, zda nedávají pozor při výuce, se skoro 39 % vyjádřilo záporně (nestává se jím to), 49,3 % měli nerozhodnou odpověď a 11,3 % připustilo, že se jím to stává (otázka 44). Celých 52 % potvrdilo, že vyhledává odbornou literaturu a též 53,5 % se snaží účastnit tréninků, které nejsou vyloženě povinné (otázka 56, 57). Pouze 21,1 % souhlasilo s tím, že aktualizuje informace ve svém profesním portfoliu, 33,8 % se nevyhranilo a 29,6 % označilo, že na otázku nelze odpovědět (otázka 58). Naopak své dovednosti pravidelně osvěžuje 73,2 % s tím že, 22,5 % se opět nevyhranilo ani k jedné straně (otázka 59). A na nudu při výuce neklinických aspektech přikývlo pouze 9,8 %, 47,8 % se vyjádřilo neutrálně a přibližně 31 % záporně (otázka 61).

4.3.6 Srovnávací profesní status

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
9. Zdravotníci záchranáři mají zvláštní vlastnosti, které je odlišují od ostatních profesí	2,8%	2,8%	23,9%	46,5%	23,9%	0%
14. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako hasičů	1,4%	23,9%	28,1%	40,8%	4,2%	1,4%
15. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako policistů	5,6%	46,5%	24%	18,3%	4,2%	1,4%
16. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako všeobecných sester	1,4%	42,2%	26,8%	26,8%	2,8%	0%
17. Veřejnost si váží zdravotnických záchranářů stejně jako lékařů	19,7%	49,3%	12,7%	18,3%	0%	0%
Označte, jak moc se cítíte být člen každé z těchto skupin ...	vůbec	trochu	Do určité míry	hodně	úplně	
75. ... zdravotnický záchranář	1,4%	9,9%	42,2%	32,4%	14,1%	
76. ... zdravotnický pracovník	0%	5,6%	45,1%	32,4%	16,9%	
77. ... člen záchranných složek	4,2%	9,9%	50,7%	21,1%	14,1%	
78. ... vysokoškolský student	1,4%	2,8%	7%	32,4%	56,3%	
79. ... student záchranářů	1,4%	2,8%	7%	26,8%	62%	

tabulka č. 6 srovnávací profesní status

V tabulce č. 6 je možné nalézt, že 70,4 % dotazovaných si myslí že, se ZZ odlišují od ostatních profesí zvláštními vlastnostmi (otázka 9). Na otázky jestli si dané profese veřejnost váží stejně jako ZZ, byly odpovědi následující. U hasičů souhlasilo přesně 45 %, u policistů pouze 22,5 %, u všeobecných sester souhlasilo okolo 29,6 % a u lékařů souhlasilo 18,3 % respondentů (otázky 14, 15, 16 a 17).

V druhé polovině tabulky č. 6 je možné vidět, jak moc se respondenti cítí být začlenění do určitých skupin. Z tabulky je jasně vyplývá, že nevíce se dotazovaní studenti cítí být vysokoškolským studentem a studentem záchranářem. O něco méně se pak cítí být zdravotnickým záchranářem a zdravotnickým pracovníkem. A na úplně poslední pozici podle svých pocitů posadili pozici členství záchranných složek (otázky 75, 76, 77, 78 a 79).

4.3.7 Flexibilní komunikace

	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
30. Vnímám některá doporučení od poskytovatelů zdravotních služeb (např. obvodní lékař, urgentní příjmy) jako mrhání časem	7%	33,8%	40,8%	4,2%	1,4%	12,7%
68. Přizpůsobuji mluvený projev různým kolegům	1,4%	9,9%	28,1%	36,6%	19,7%	4,2%
70. Dávám komentáře o práci na internet (např. Facebook, jiné sociální sítě)	66,1%	19,7%	8,4%	1,4%	0%	4,2%
71. Probírám špatné zkušenosti z práce s rodinou nebo kamarády, protože mi to pomáhá tento stres zvládnout	11,3%	12,7%	32,4%	31%	8,4%	4,2%

tabulka č. 7 flexibilní komunikace

Tabulka č. 7 nastiňuje. Za mrhání časem, někdy nebo zřídka považuje některá doporučení poskytovatelů zdravotnických služeb, celých 74,6 % (otázka 30). Svým kolegu svůj mluvený projev přizpůsobuje 56,3 % dotazovaných a 38 % se tomu snaží pouze někdy nebo zřídka (otázka 68). Na sociálních sítích prezentuje komentáře o své práci občas 28,1 %, 66,1 % respondentů udalo termín nikdy (otázka 70). A špatné zkušenosti se svojí rodinou či přáteli ve větší míře probírá 39,4 % dotazovaných, v menší míře se to stává 45,1 % a 11,3 % se to nestává nikdy (otázka 71).

4.3.8 Vhodné chování

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
19. Vždy se snažím chovat tak, abych vrhal pozitivní světlo na svou profesi	1,4%	0%	2,8%	45,1%	50,7%	0%
27. Pokud bych byl svědkem, že zdravotnický záchranář poskytuje podprůměrnou péči, přímo bych zasáhl	0%	8,4%	43,6%	39,4%	8,4%	-
28. Pokud bych byl svědkem, že zdravotnický záchranář poskytuje podprůměrnou péči, ohlásil bych to	5,6%	21,1%	47,9%	22,5%	2,8%	-
	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
39. Dělán si legraci z kolegů, kteří jsou přítomni	28,2%	22,5%	32,4%	7%	2,8%	7%
40. Dělán si legraci z kolegů, kteří nejsou přítomni	45,1%	29,6%	14,1%	1,4%	2,8%	7%
41. Žertuji o pacientech, jako způsob odpouštění páry po práci	12,7%	25,3%	35,2%	18,3%	2,8%	5,6%
42. Nadávám v přítomnosti kolegů	21,1%	38%	29,6%	5,6%	0%	5,6%
43. Všeobecně mohu říct, že dobře spolupracuji s ostatními zdravotnickými profesemi	0%	1,4%	7%	60,5%	15,5%	15,5%
46. Necháávám povinnosti na výjezdové základně na ostatních	29,6%	38%	7%	0%	1,4%	23,9%
63. Přebírám iniciativu ke zlepšení nebo nápravě svého chování	0%	2,8%	35,2%	39,4%	14,1%	8,4%
64. Pozitivně přijímám konstruktivní kritiku	0%	2,8%	21,1%	52,1%	23,9%	0%

tabulka č. 8 vhodné chování

Tabulka č. 8 ukazuje, že z oslovených respondentů se 95,8 % snaží chovat, tak aby vrhalo kladné světlo na svou profesi (otázka 19). Pokud by se někdo z respondentů stal svědkem poskytování podprůměrné péče jiným záchranářem, tak 47,8 % oslovených by zasáhlo přímo a 43,6 % by zasáhlo možná, jelikož uvedli odpověď ani nesouhlasím, ani souhlasím (otázka 27). V podobném případě svědectví, by naši respondenti s ohlášením postupovali takto. 25,3 % by své svědectví přímo ohlásilo, 26,7 % by nic neohlašovali a 47,9 % dotazovaných zůstalo nerozhodnuto (otázka 28).

Legraci ze svých kolegů, kteří jsou přítomni, si nikdy nedělá 28,2 % odpovídajících, v malé míře 54,9 % a ve velké míře pouze 9,8 % (otázka 39). Ovšem v jejich nepřítomnosti, si z nich legraci nikdy nedělá 45,1 %, v malé míře 43,7 % a ve velké míře pouhých necelých 4,2 % (otázka 40). Jako způsob pro uvolnění po práci požívá žerty o pacientech ve velké míře 21,1 %, v malé míře 60,5 % a nikdy to nedělá něco málo přes 12,7 % (otázka 41). Nadávky v přítomnosti kolegů používá v malé míře 67,6 % respondentů a nikdy se to nedělá 21,1 % (otázka 42). Dobrou spolupráci s ostatními zdravotnickými profesemi potvrdilo necelých 76 % ve velké míře a 15,5 % udalo nemožnost odpovědět (otázka 43). Povinnosti na výjezdové základně nikdy nepřenechává na ostatní 29,6 % respondentů, v malé míře se to stává 45 % a u 23,9 % byla označena odpověď nelze (otázka 46). Iniciativu ke zlepšení svého chování

přebírá ve vyšší míře skoro 53,5 % a v menší četnosti okolo 38 % (otázka 63). A pozitivní kritiku je schopno přijmout pozitivně ve velké míře 76 % dotazujících a v míře male okolo 23,9 % (otázka 64).

4.3.9 Sebejistota v jednání

	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
48. Kontroluji si vybavení na začátku směny	0%	4,2%	8,4%	22,5%	40,8%	23,9%
50. Beru na sebe odpovědnost za svou práci	0%	0%	1,4%	32,4%	59,1%	7%
51. Přistupuji k práci systematicky	0%	0%	11,3%	63,4%	23,9%	1,4%
53. Myslím, že dělat práci "dostatečně" je přijatelné	25,3%	38%	28,2%	5,6%	0%	2,8%
54. Cítím se schopný zdůvodnit své akce/klinická rozhodnutí	0%	0%	15,5%	46,5%	29,6%	8,4%
55. Jednám rozhodně v kritických situacích	0%	2,8%	19,7%	52,1%	9,9%	15,5%
62. Vyhledávám pomoc, když ji potřebuji	0%	22,5%	31%	33,8%	12,7%	0%
	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
72. Mám dobře vyvážený pracovní a osobní život	2,8%	7%	28,2%	40,8%	7%	14,1%

tabulka č. 9 sebejistota v jednání

Tabulka č. 9 nastiňuje kontrolu vybavení na začátku směny, potvrdilo ve velké míře skoro 63,3 % a v míře malé něco málo přes 12,6 %, při čemž přes 23,9 % udalo, že na otázku nelze odpovědět (otázka 48). Přebírání odpovědnosti na sebe za svoji práci potvrdilo 91,5 % respondentů (otázka 50). Dále bylo potvrzeno, že k práci přistupuje systematicky též 87,3 % (otázka 51). Za přijatelné, dělat práci dostatečně, považuje v menší výskyt 66,2 %, dalších 25,3 % by se toho nedopustilo nikdy (otázka 53). Podat zdůvodnění ke svým činům a rozhodnutím je ve větší míře schopno podat 76,1 %, v menší míře už jen 15,5 % (otázka 54). O svém jednání v kritických situacích si myslí, že je rozhodné ve větší míře 62 % a v míře menší 22,5 % (otázka 55). Pomoc, když je potřeba se snaží vyhledat ve vyšší míře 46,5 % a v menší četnosti 53,5 % (otázka 62). S tvrzením o vyváženém pracovním a osobním životě souhlasilo skoro 47,8 %, nesouhlasilo pouze 9,8 % a 28,2 % nemělo úplně vyhraněný názor (otázka 72).

4.3.10 Vzhled

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
18. Když nosím uniformu na veřejnosti, mám pocit, že reprezentuji zdravotnickou záchrannou službu nebo svou univerzitu/VOŠ	1,4%	1,4%	5,6%	53,5%	36,6%	1,4%
	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
65. Ujišťuji se, že má uniforma dobře reprezentuje (vyžehlená, naleštěné boty)	0%	11,3%	23,9%	39,4%	21,1%	4,2%
66. Ujišťuji se, že vypadám čistě, pořádně a upraveně v práci	0%	2,8%	12,7%	43,6%	38%	2,8%

tabulka č. 10 vzhled

Za reprezentativní nosit uniformu ZZ považuje 90,1 % respondentů (otázka 18). O reprezentativní vzhled své uniformy se zřídka nebo někdy stará 35,2 % a v daleko větší hojnosti se o to stará 60,5 % (otázka 65). O čistotu své uniformy se stará přes 81,6 % a asi 12,7 % pouze někdy (otázka 66).

4.3.11 Komunikace s pacienty

	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
29. Mám pocit, že někteří pacienti mrhají časem zdravotnické záchranné služby	0%	0%	42,2%	54,9%	1,4%	1,4%
31. Myslím, že pacient by měl být odpovědný za své problémy (zneužívání alkoholu, zneužívání léků, obezita)	0%	4,2%	32,4%	35,2%	26,8%	1,4%
32. Ošetřuji všechny pacienty s respektem a citlivostí	0%	0%	4,2%	43,6%	47,9%	4,2%
33. Dovoluji svým sympatiím a antipatiím k pacientovi, aby ovlivnili můj přístup k němu	23,9%	46,5%	18,3%	4,2%	1,4%	5,6%
34. Ujišťuji se, že pacient porozuměl tomu, co se děje	0%	0%	5,6%	47,9%	42,2%	4,2%
35. Poslouchám pozorně pacientovi obavy	0%	1,4%	7%	57,7%	32,4%	1,4%
36. Užívám si rozhovor s pacienty	0%	11,3%	38%	36,6%	8,4%	5,6%
37. Snažím se udělat si čas na uklidňování pacientů a jejich rodin	0%	5,6%	38%	38%	11,3%	7%
38. Prozrazuji osobní informace o sobě pacientům	23,9%	57,7%	11,3%	1,4%	1,4%	4,2%
67. Přizpůsobuji mluvu různým pacientům (např. úroveň formálnosti, použitá slova)	0%	2,8%	8,4%	47,9%	38%	2,8%
69. Upravuji informace podle potřeb pacienta nebo rodiny	8,4%	19,7%	22,5%	25,3%	5,6%	18,3%

tabulka č. 11 komunikace s pacienty

V tabulce č. 11 je uvedeno. Pocit že někteří pacienti mrhají časem ZZS má někdy 42,2 % a často 54,9 % dotazovaných (otázka 29). Že pacient by měl být zodpovědný za své problémy, které může ovlivnit, si myslí ve větší míře 62 % a v menší míře 36,6 % respondentů (otázka 31). Pacienty ošetřuje s respektem a citlivostí 91,5 % zúčastněných tohoto výzkumu (otázka 32). Svým sympatiím a antipatiím málokdy dovolí 64,8 %, aby ovlivnili přístup k pacientovi,

dalších 23,9 % dotazovaných udává, že se jim to nestává (otázka 33). Dále o porozumění pacienta všem důležitým věcem se ujistí 90,1 % všech dotazovaných (otázka 34). Ale i pacientovy obavy poslouchá pozorně 90,1 % zúčastněných a ostatní alespoň někdy (otázka 35). Avšak samotný rozhovor s pacienty si užívá v časté míře už jen 45 % a v míře menší 49,3 % oslovených studentů (otázka 36). Čas na uklidnění pacientů ale i jejich rodin si najde ve vysoké intenzitě 49,3 % a intenzitě menší již jen necelých 43,6 % (otázka 37). O osobní informace se s pacientem nepodělí 23,9 % dotazovaných, dalších 69 % pouze málo kdy (otázka 38). Mluvené slovo uzpůsobuje podle potřeb pacienta v celku 85,9 % studentů ostatní pouze občas (otázka 67). A nakonec informace upravuje podle potřeb pacienta či rodiny ve vyšší četnosti 30,9 %, v četnosti nižší 42,2 % a 8,4 % to nikdy nedělá. A zbylých necelých 18,3 % označilo možnost nelze (otázka 69).

4.3.12 Dodržování pravidel

	Velmi nesouhlasím	Nesouhlasím	Ani nesouhlasím, ani souhlasím	Souhlasím	Velmi souhlasím	Nelze
21. Není vždy možné řídit se kodexem chování do posledního písmenka	0%	2,8%	7%	50,7%	39,4%	0%
22. Není vždy možné dodržovat odborné postupy na 100%	0%	1,4%	11,3%	43,6%	42,2%	1,4%
23. Občas jsem po zásahu zjistil, že jsem nepostupoval podle pravidel v souladu s informovaným souhlasem	0%	14,1%	25,3%	31%	4,2%	25,3%
24. Je mrhání časem hlásit malou nehodu sanitky, pokud nezpůsobí žádnou škodu a netýkala se nikoho dalšího	12,7%	59,1%	12,7%	9,9%	1,4%	4,2%
25. Je ztráta času hlásit situaci, kdy málem došlo k nehodě (nakonec nedošlo, ale bylo to blízko), když si toho nikdo nevšiml a když neměla žádné nežádoucí následky	4,2%	28,2%	25,3%	33,8%	4,2%	4,2%
26. Někdy mám dobré důvody nebýt okamžitě dostupný pro další případ/výjezd po tom, co vyložím pacienta v nemocnici	2,8%	26,8%	18,3%	26,8%	2,8%	22,5%
	Nikdy	Zřídka	někdy	často	vždy	Nelze
49. Dodělám příslušnou administrativu tak brzy, jak jsem schopný po každém výjezdu	1,4%	2,8%	7%	18,3%	19,7%	50,7%

tabulka č. 12 dodržování pravidel

V tabulce č. 12 je možné nalézt. S názorem, že není možné se chovat vždy podle kodexu, se dokázalo ztotožnit 90,1 % odpovídajících (otázka 21). Též by se dalo říct, že se respondenti shodli i na dodržování odborných postupů, 85,8 % si totiž myslí, že to vždy nejde (otázka 22). Tvrzení, které potvrzuje pochybení pravidel informovaného souhlasu při výjezdu, potvrdilo 35,2 % a 50,6 % uvedlo, že odpovědět nelze nebo se nerozhodli pro souhlas či nesouhlas (otázka 23). Za mrhání časem hlásit malou nehodu sanitky beze škody považuje 11,3 %, naopak přes 71,8 % s tím nesouhlasí (otázka 24). Ale za nedůležité nahlásit nehodu, ke které v poslední

chvíli nedošlo, považuje již 38 %, dalších 33 % s tím nesouhlasí a 29,5 % nemělo jasnou odpověď nebo označili možnost nelze (otázka 25). A s tvrzením, že se někdy vyskytne důvod proč nebýt ihned k dispozici pro další výjezd, souhlasilo 29,6 %, dalších 29,6 % nesouhlasilo a zbylých 40,8 % opět bylo na vážkách nebo značilo poslední možnost nelze (otázka 26). Dodělavat administrativu hned jak to jde po každém výjezdu, s tím souhlasilo ve větší míře 38 % a 50,7 % se vyjádřilo, jako nelze (otázka 49).

5 DISKUZE

Vyhodnocení výzkumných otázek

V této části se nachází konkrétní vyhodnocení výzkumných otázek. U každé výzkumné otázky se také nachází porovnání s výzkumem z Austrálie a Nového Zélandu (Williams, 2015). Dále se u některých otázek nachází porovnání ještě s jinými výzkumy, které jsou podobného rázu jako konkrétní výzkumná otázka.

Myslí si studenti oboru zdravotnický záchranář, že jsou podporováni svojí organizací, ve smyslu stážového pracoviště?

Otázkami z výzkumného nástroje bylo potvrzeno, že studenti oboru ZZ smýšlí o své organizaci jako o profesionální instituci. Ale už se tak neshodli v profesní spokojenosti v dané organizaci. Z výsledků bylo ale jasně označeno, že dotazovaní jsou toho názoru, že je velmi důležité nějaké takovéto organizace mít. Obzvláště takové, ve kterých se mohou seskupovat. Z těchto výsledků se tedy dá usoudit, že většina studentů svojí organizaci, ve smyslu stážového pracoviště, vidí jako profesionální a vidí v ní také podporu.

V této části se mezi porovnávanými výzkumy objevil pouze jeden rozdíl. Ten je takový, že Australané a Novozélandané byli daleko více rozhodnější a nebáli se více označovat termín velmi souhlasím. Respondenti této práce se spíše obraceli na termín, souhlasím a někdy dokonce ani nesouhlasím, ani souhlasím. Ovšem po sečtení ryze kladných a ryze záporných výsledků jsme se opět dobrali k velmi podobným výsledkům (Williams, 2015).

Zaměřují se studenti oboru zdravotnický záchranář na čas při výkonu své praxe a studia?

V této otázce bylo prokázáno, že většina respondentů se snaží ve své profesi být dochvilná. A co se týká volného času v pracovní době, tak na tento aspekt si většina někdy vzpomene.

V této podskupině po sečtení záporných a kladných odpovědí výsledky vyšli v podstatě shodně u obou výzkumů. Dotazovaní studenti jak z této práce tak studenti z Austrálie a Nového

Zélandu si podle výzkumu dávají pozor na dochvilnost ve školních a pracovních záležitostech (Williams, 2015).

Zaměřují se studenti oboru zdravotnický záchranář na svůj profesní vývoj?

Dotazníkovým šetřením se ukázalo, že naprostá většina respondentů souhlasí s tím, že ZZ by si své znalosti osvěžovat měli. Ovšem jen polovina potvrdila vyhledávání odborné literatury. A též polovina přiznala, že se snaží účastnit vzdělávacích akcí, které nejsou povinné. Samotné osvěžování dovedností potvrdili dvě třetiny. Dalo by se tedy říci, že si studenti oboru zdravotnického oboru nutnost vývoje uvědomují, ne ale všichni se jí úplně věnují.

V této části výzkumu se odpovědi obou výzkumů opět v podstatě ztotožnily. Až na dvě výjimky. Ve výzkumu této práce se respondenti přiznali více k otázce, zda mluvím nebo nedávám pozor při přednáškách či cvičení, jednak se vyskytlo více jednoznačných odpovědí, ale hlavně půlka respondentů označila možnost ani nesouhlasím, ani souhlasím. Dalo by se tak předpokládat, že se tento úkaz u nich vyskytuje také, jen se k tomu přímo nepřiznali. Což v zahraniční verzi mělo daleko menší četnost. Další rozdíl se objevil v aktualizacích ve svém profesním portfoliu. Zde Australani a Novozélandané volili o něco více kladné odpovědi než ve verzi pro tuto práci (Williams, 2015).

Podobné problematice se věnovala i autorka Jičínská, která v roce 2008 zkoumala všeobecné sestry ve své práci Osobnostní rozvoj jako nedílná součást profesionálního růstu sestry. Kde dává hlavní důraz v profesním vývoji hlavně na rozvoj osobnostní. Ve své práci zjistila, že všeobecné sestry dávají ve svém profesním rozvoji a vývoji důraz na vlídnost (21 %), dále schopnost empatie (18 %), odbornost (15 %), porozumění (13 %), ochotu (12 %), trpělivost (8 %), vyrovnanost osobnosti (5 %), profesionalitu (4 %), znalosti (2 %), jiné (2 %), (Jičínská, 2008).

Této problematice se věnuje i komora záchranářů, která uveřejnila článek autora Spurného. Který píše o grantovém projektu – Profesní rozvoj záchranářů. Jenž proběhl v roce 2006 na ZZS hlavního města Prahy. Tento projekt se týkal právního minima u ZZ, psychologie záchranáře a sebeobraných technik, cizojazyčné komunikace a řízení sanitního vozu s výstražným znamením.(Spurný, 2006)

Co si studenti oboru zdravotnický záchranář myslí o srovnávání mezi jinými profesemi?

Dotazovaní potvrdili ze dvou třetin, že se cítí býti odlišní od ostatních profesí. Dále pak vedli pocit, že si jich veřejnost váží stejně jako hasičů, o stejné váze s nimi už byli spíše negativní výsledky s policií, všeobecnými sestrami a lékaři. Při dotazu na jejich konkrétní profesní status bylo nejvíce odpovědí, že se cítí jako vysokoškolský studenti a studenti záchranáři, o něco méně pak jako zdravotnický záchranář, zdravotnický pracovník nebo člen záchranných složek.

V této skupině se vyskytlo hned několik rozdílů mezi tímto a zahraničním výzkumem. A to ve srovnávání mezi profesemi lékař, všeobecná sestra, a policista. Profese hasičů byla srovnávána podobně v obou výzkumech. V Australském a Novozélandském výzkumu bylo vyhodnoceno, že si společnost váží stejně jako ZZ i profesí policistů, sester a lékařů, bylo zde využito o dost více kladné možnosti volby, než ve verzi této práce. V další části této skupiny již byli opět výsledky srovnatelné. U obou výzkumů vyšlo, že se dotazovaní nejvíce cítí být vysokoškolskými studenty a studenty záchranáři (Williams, 2015).

Podobný výzkum na srovnávání profesí provedla autorka Janoušková v roce 2005. Týkal se ovšem prestiže povolání sestry ve zdravotnictví a je tedy zaměřen pouze na zdravotnické nelékařské profese. Jako respondenti byli požití zdravotničtí pracovníci nelékařských povolání. Z celkových 17 nelékařských profesí ve výzkumu vyšla profese zdravotnického záchranáře a všeobecná sestra na 9. místě. Dá se tedy usoudit, že výsledky vyšely podobně jako výzkum této práce. Jelikož v této práci vyšlo, že skoro polovina studentů oboru zdravotnický záchranář si nemyslí, že by si veřejnost vážila stejně záchranářů jako všeobecných sester. I když jsou z celého výzkumu důležité pro tuto práci pouze tyto dvě profese (Janoušková, 2005).

Chovají se studenti oboru zdravotnický záchranář vhodně?

Ve valné většině se dotazovaní shodli v tom, že se svým chováním snaží vrhat pozitivní světlo na svou profesi. Bylo též popsáno, že legraci z kolegů ať v její přítomnosti nebo nepřítomnosti si respondenti skoro nedělají a též se až na výjimky nestává, že by používali vulgárních slov. Byla popsána i snaha spolupracovat s ostatními profesemi a nepřehazování povinností na ostatní. Tyto atributy by se daly nazvat vhodným chováním.

Výsledky vhodného chování přinesly, znovu dvě zásadnější odlišnosti. Respondenti této práce v otázce, pokud bych byl svědkem, že zdravotnický záchranář poskytuje podprůměrnou péči, ohlásil bych to, odpovídali daleko méně aktivně a spíše vybírali možnost ani souhlasím, ani nesouhlasím. Naopak Australané a Novozélandťané by byli daleko radikálnější a více vybírali kladné možnosti, takže by situaci ohlásili. Další rozdíl se ukázal v iniciativě ke zlepšení nebo nápravě svého chování. I v této otázce byli respondenti zahraničního výzkumu více aktivní a vybírali opět více odpovědi kladné (Williams, 2015).

Vhodné chování, pokud jde o chování přímo u zásahu a ne mimo něj, může způsobit v profesi ZZ i jiné dopady, jako je například agresivita pacientu. Této problematice se věnoval autor Holéci ve své bakalářské práci v roce 2012. V této práci bylo zjištěno, že s napadením své osoby během výkonu profese ZZ se setkala skoro 85%. To dokazuje, že vhodné chování ZZ je důležitý aspekt a neměl by se nikdy podceňovat. (Holéci, 2012)

Jsou si studenti oboru zdravotnický záchranář jisti ve svém jednání?

Respondenti se shodli v několika zásadních otázkách v tomto tématu. Drtivá většina přebírá odpovědnost za své jednání a snaží se k práci přistupovat systematicky. Dále pak valná většina je vždy schopná zdůvodnit svoje rozhodnutí. V kritických situacích se rozhodně cítí již o něco méně odpovídajících ale i tak se tento počet blíží, ke dvěma třetinám. Bohužel pouze něco přes polovinu si kontroluje své vybavení, což je velmi důležité pro jistotu v jednání v této profesi a též nebyli všichni vyloženě rozhodní, zdali by vyhledali pomoc, když by to bylo zapotřebí. Potvrzení této otázky, tedy že studenti oboru zdravotnický záchranář, si jsou jisti ve svém jednání, by potvrdil fakt, že na sebe přebírají odpovědnost a jsou schopni své jednání zdůvodnit. Otázkou zůstává, jestli si mohou být jisti, když si nejsou jisti připraveností svého vybavení.

I tato podkapitola přinesla mezi těmito dvěma výzkumy znovu dva menší rozdíly. První rozdíl se týká vyhledání pomoci, když je to potřeba. Dotazovaní studenti k této práci byli v této otázce zase o něco málo méně rozhodní naopak Australané a Novozélandťané o něco více označovali odpovědi pozitivní, tedy že v takovou chvíli by vyhledali pomoc. Dále bylo zahraničním výzkumem prokázáno, že mají procentuálně o trochu více vyvážený pracovní a soukromý život, který má dozajista také vliv na jistotu v jednání (Williams, 2015).

Starají se studenti oboru zdravotnický záchranář o svůj vlastní vzhled?

Studenti vyplňující tento výzkum označovali ve velké většině, že pokud si oblíknou uniformu ZZS cítí se v ní reprezentativně a podle toho se také o svojí uniformu a vzhled snaží pečovat.

Tato část neukázala žádné rozdíly mezi výzkumy. O vzhled se starají respondenti této práce stejně jako zahraniční kolegové (Williams, 2015).

Dodržují studenti oboru zdravotnický záchranář veškerá pravidla?

Většina testovaných studentů se shodla, že veškerá pravidla nelze vždy dodržet. Ať se jedná o kodex chování nebo odborné postupy. Dále se studenti rozcházeli v dotazech na hlášení malých nebo mizivých nehod. A v dotazu na čas na vyplnění příslušné administrativy byli objeveny též velké rozpory. Takže konečný verdikt k této výzkumné otázce je negativní. Studenti oboru zdravotnický záchranář úplně veškerá pravidla nedodržují.

V poslední podkapitole se ukázalo též několik odlišností mezi výzkumy. Odpovídající na dotazník k této práci jsou o něco většího názoru, že není vždy možné se řídit kodexem chování do posledního písmenka a též, že není možné dodržovat odborné postupy vždy na 100%. Oproti tomu Australani a Novozélandci jsou zase většího názoru, že není ztráta času hlásit malou nehodu nebo nehodu, ke které nedošlo, ale bylo k tomu velmi blízko, i kdyby se nehoda netýkala nikoho jiného. Dále bylo v zahraničním výzkumu zjištěno, že jeho respondenti jsou o něco více ochotni dodělat příslušnou administrativu k výjezdu, ihned jak to jde (Williams, 2015).

6 ZÁVĚR

Hlavním úkolem této práce bylo zjistit profesionalitu studentů oboru zdravotnický záchranář. Teoretická část se zaměřuje na jednotlivé aspekty profesionality a vše, co profesionalitu tvoří. Po teoretické části byly určeny hlavní a dílčí cíle a sepsána samotná metodika výzkumu, tvorba překladu dotazníku, samotný sběr dat a jeho následné vyhodnocování.

Hlavním cílem bylo zjistit celkovou profesionalitu studentů oboru zdravotnický záchranář. O profesionalitě mezi zkoumanými studenty bylo zjištěno, podle otázek, které se výslovně týkaly profesionality, že studenti svoji profesionalitu vnímají minimálně stejně jako u ostatních zdravotnických záchranářů nebo ještě vyšší. Dále podle ostatních otázek by se dalo soudit, že profesionalita byla potvrzena. U otázek, které mají velký význam pro profesi ZZ, byla totiž povětšinou nalezena shoda u odpovědí, které by se daly nazvat pro společnost žádoucí.

U otázek zásadního charakteru pro povolání zdravotnického záchranáře byla většinou vyhodnocena shoda většiny dotazovaných. Tím jsou myšleny otázky typu, vždy se snažím chovat tak, abych vrhal pozitivní světlo na svou profesi, nebo беру na sebe odpovědnost za svou práci, Ošetřuji všechny pacienty s respektem a citlivostí.

Ovšem u otázek, u kterých by mohl polemizovat i skutečný profesionál, byly objeveny někdy i značné rozdíly. Pro ukázkou otázka Je ztráta času hlásit situaci, kdy málem došlo k nehodě (nakonec nedošlo, ale bylo to blízko), když si toho nikdo nevšiml a když neměla žádné nežádoucí následky.

A naopak našly se i otázky u kterých by profesionál váhat neměl, přesto nedosáhly výsledků, které by byly žádoucí. Těchto otázek se vyskytla pouze malá menšina. Například otázka vyhledám pomoc, když ji potřebuji nebo Mluvím nebo nedávám pozor během přednášek či cvičení.

Dílčí cíle této práce byli ustanoveny tři. Úkolem bylo zjistit, zda jsou studenti oboru zdravotnický záchranář hrdi na svojí profesi, i jaké jsou jejich názory o komunikaci mezi sebou a okolím a názory na ovládání komunikace s pacienty.

Hrdost profesní identity byla potvrzena. Mezi ostatními ZZ se dotazovaní vidí někde v průměru. Dále pak bylo potvrzeno, že většina smýšlí o zaměstnání ZZ spíše jako o poslání a uznali, že je tato profese pro společnost nepostradatelná. Byla zde potvrzena i nutnost

vysokých znalostí a většina též potvrdila vysoká očekávání veřejnosti. Dále pak důležitost profesní identity u studentů ZZ pro ně samotné byla také prokázána.

Názory na komunikaci mezi sebou ukázaly pocit některých respondentů, že doporučení některých jiných spolupracujících institucí jim přijdou někdy zbytečná. Zde se sluší zdůraznit slovíčko někdy, tato věc se tedy nestává pravidelně. Dále bylo prokázáno, že se v malé míře nějaké pracovní záležitosti vyskytnout na sociálních sítí nebo že by mohly být probírány s lidmi, ke kterým by se tyto informace vůbec dostat neměly. Což by se rozhodně stávat nemělo.

Názory na ovládání komunikace s pacienty, byly prokázány vysokou procentuální úspěšností. Byly to, pro příklad, otázky typu. Ošetřuji pacienty s respektem a citlivostí, poslouchám pozorně pacienta nebo ověřuji si, zda správně porozuměl tomu, co se děje. Ovšem názory na pacienty mohou být různé, jak ukazuje výzkum. Tyto názory se mohou týkat mrhání času ZZS u některých výjezdu nebo odpovědnosti za svůj stav u některých pacientů. Respondenti se ale s opět shodli, že tyto názory neovlivňují přístup k danému pacientovi. A též bylo prokázáno, že se dotazovaní snaží uzpůsobit komunikaci danému pacientovi. I když si vyloženě daný rozhovor nemusí většina užívat.

Jak již bylo řečeno, hlavním úkolem této práce byl výzkum a jeho vyhodnocení a porovnání. Porovnávání výsledků mezi studenty, kteří odpovídali na dotazníkové šetření k této práci a studenty z Austrálie a Nového Zélandu (Williams, 2015). Výsledky byly překvapivě velmi často shodné a lišily se například pouze malými nuancemi, nebo mírou souhlasu. Ovšem když se sečetly ryze kladné a záporné odpovědi většinou v obou výzkumech vycházely stejné výsledky. Ovšem některé odlišnosti se našly. Jsem názoru, že se těmito odlišnostmi drobně potvrdila česká mentalita. Například v názorech na policisty nebo na zbytečnost některých výjezdů, které by mohly být vnímány jako mrháním časem ZZS. V každém případě otázky zásadního charakteru jsou naprosto srovnatelné s výsledky z Austrálie a Nového Zélandu (Williams, 2015). A jsou vždy potvrzené výsledkem, který by společnost považovala za správný nebo kladný. Dalo by se tedy říci, že studenti oboru zdravotnický záchranář jsou připraveni být profesionálové.

7 POUŽITÁ LITERATURA

ANDRŠOVÁ, Alena. *Psychologie a komunikace pro záchranáře: v praxi*. Praha: Grada, 2012. Sestra (Grada). ISBN 978-80-247-4119-2.

BLANAŘ, Vít. Česká verze dotazníku Hearing Handicap Inventory for Adults. *OTORINOLARYNGOLOGIE A FONIATRIE*. 2014, 63(1), 50-57. ISSN 1210-7867.

E-LOGOS ELECTRONIC JOURNAL FOR PHILOSOPHY [online]. Praha, 2012, 2012(13) [cit. 2018-03-02]. ISSN 1211-0442.

PETER HAWKINS AND ROBIN SHOHEET a WITH CONTRIBUTIONS FROM JUDY RYDE AND JOAN WILMOT. *Supervision in the helping professions*. 4th ed. Maidenhead, Berkshire, England: Open University Press, 2012. ISBN 9780335243112.

HOLÉCI, Martin. *Záchranář versus agresivní pacient*. Pardubice, 2012. Bakalářská práce (Bc.). UNIVERZITA PARDUBECE. Fakulta zdravotnických studií

JANKOVSKÝ, Jiří. *Etika pro pomáhající profese*. Praha: Triton, 2003. ISBN 80-7254-329-6.

JANOŠKOVÁ, Hana. Prestiž povolání zdravotní sestry ve zdravotnictví. *zdravi.euro.cz* [online]. 2005 [cit. 2018-04-18]. Dostupné z: <https://zdravi.euro.cz/clanek/sestra/prestiz-povolani-sestry-ve-zdravotnictvi-283928>

JIČÍNSKÁ, Kateřina. Osobnostní rozvoj jako nedílná součást profesionálního růstu sestry, *SESTRA* (Praha). 2008, 18(2), 15 – 16. ISSN: 1210-0404.

KOPŘIVA, Karel. *Lidský vztah jako součást profese*. Vyd. 7., V Portálu 6. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0528-9.

KŘIVOHLAVÝ, Jaro a Jaroslava PEČENKOVÁ. *Duševní hygiena zdravotní sestry*. Praha: Grada, 2004. Sestra (Grada). ISBN 80-247-0784-5.

MIKULÁŠTÍK, Milan. *Komunikační dovednosti v praxi*. 2., dopl. a přeprac. vyd. Praha: Grada, 2010. Manažer. ISBN 978-80-247-2339-6.

PTÁČEK, Radek a Petr BARTŮNĚK. *Etické problémy medicíny na prahu 21. století*. Praha: Grada, 2014. Edice celoživotního vzdělávání ČLK. ISBN 978-80-247-5471-0.

REMEŠ, Roman a Silvia TRNOVSKÁ. *Praktická příručka přednemocniční urgentní medicíny*. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4530-5.

SPURNÝ, Martin. Projekt – Profesní rozvoj záchranářů. *Komora záchranářů* [online]. 2006 [cit. 2018-04-24]. Dostupné z: <https://www.komorazachranaru.cz/aktualita/projekt-profesni-rozvoj-zachranaru>

STŘÁDALOVÁ, Nela. Copingové strategie aneb jak se vyrovnat s psychickou zátěží... *O psychologii.cz*[online]. 2015 [cit. 2018-03-14]. Dostupné z: <http://www.opsychoologii.cz/clanek/239-copingove-strategie-aneb-jak-se-vyrovnat-s-psychickou-zatezi/>

ŠEBLOVÁ, Jana a Jiří KNOR. *Urgentní medicína v klinické praxi lékaře*. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4434-6.

ŠTĚPÁNKOVÁ, Ivana. Důležité změny v zákoně č. 96/2004 Sb. ve znění účinném od 1. září. *Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče v ČR* [online]. 2017 [cit. 2018-02-16]. Dostupné z: <http://osz.cmkos.cz/cz/clanky/21-8-2017-o-zmenach-zakona-96-od-1-zari-2017.aspx>

UHEREK, Pavel. *Povinná mlčenlivost zdravotnických pracovníků: komplexní rozbor aktuální právní úpravy : výjimky a právní odpovědnost : řešení sporných či komplikovaných případů z praxe : praktickou součástí jsou zpracované vzory formulářů*. Praha: Grada, 2008. Právo pro praxi. ISBN 978-80-247-2658

VENGLÁŘOVÁ, Martina a Gabriela MAHROVÁ. *Komunikace pro zdravotní sestry*. Praha: Grada, c2006. Sestra (Grada). ISBN 80-247-1262-8.

Vyhláška č. 55/2011 Sb. o činnostech zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků. *Zákony pro lidi.cz* [online]. 2017 [cit. 2018-02-16]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-55>

VYMĚTAL, Jan. *Lékařská psychologie*. 3.vyd. Praha: Portál s.r.o., 2003. 397 s. ISBN 807178740X

WEISS, Petr. *Etické otázky v psychologii*. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-845-6.

WILLIAMS, Brett. Are paramedic students ready to be professional? An international comparison study. *International Emergency Nursing*. 2015, 23(2.), 120-126.

ZACHAROVÁ, Eva a Jitka ŠIMÍČKOVÁ-ČÍŽKOVÁ. *Základy psychologie pro zdravotnické obory*. Praha: Grada, 2011. Sestra (Grada). ISBN 978-80-247-4062-1.

8 PŘÍLOHY

Příloha A – <i>Použitý výzkumný nástroj</i>	48
Příloha B – <i>Původní dotazník v anglickém jazyce</i>	53
Příloha C – <i>Výsledky výzkumu v ČR</i>	58
Příloha D – <i>Výsledky výzkumu v Austrálii a na novém Zélandu</i>	62

Vnímání studentů profesionálního postavení záchranářských disciplín
Dotazník pro studenty oboru Zdravotnický záchranář

Tento průzkum se zaměřuje na zlepšení pochopení, co tvoří profesionalitu, která je předmětem velkého zájmu ve všech oblastech zdravotní péče.

Odpovědi uvidí pouze výzkumný tým a jsou kompletně anonymní. Prosím odpovídejte, jak nejpochtivěji můžete, aby naše data měla význam.

Dotazník je navrhnut k vyplnění pro studenty oboru zdravotnický záchranář napříč všemi roky studia, včetně těch, kteří pracují jako záchranáři. Pokud otázka nepatří Vám, prosím zaškrtněte "Nelze."

Vyplnění dotazníku by Vám nemělo zabrat více, než 15-20 minut. Na konci je pro Vás možnost napsat komentář k jakékoliv záležitosti v dotazníku.

1. Celkově si myslím, že můj standart profesionality je... (prosím zakroužkujte číslo)

1	2	3	4	5	6	7	8	9
-----neuspokojivý-----			-----uspokojivý-----			-----vyšší-----		

Kde neuspokojivý zahrnuje: nedostatek respektu, soucitu, integrity, čestnosti; nezohledňuje potřebu sebehodnocení; neuznává chyby; nebere v potaz potřeby pacientů, rodiny nebo kolegů; nejedná zodpovědně

Vyšší zahrnuje: vždy prokazuje respekt, soucit, integritu, čestnost; učí / je vzorem odpovědného chování; úplně oddaný sebehodnocení; ochotný připouštět chyby; neustále zvažuje potřeby pacienta, rodiny nebo kolegů

2. Označ na úsečce, kde si myslíš, že leží tvá profesionalita v porovnání s ostatními studenty zdravotnického záchranáře, které znáš:

Mnohem
níže

nastejno

Mnohem
výše

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
3. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji mi umožňuje být profesionál	☐	☐	☐	☐	☐	☐
4. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji se stará o mou profesní spokojenost	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji je profesionální	☐	☐	☐	☐	☐	☐
6. Pacienti jsou více důležití než cíle (plány) pro mou organizaci	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7. Přemýšlím o tom, že povolání zdravotnického záchranáře je spíše poslání než zaměstnání	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8. Myslím, že zdravotničtí záchranáři by si měli pravidelně osvěžovat své dovednosti	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9. Zdravotničtí záchranáři mají zvláštní vlastnosti, které je odlišují od ostatních profesí	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10. Profese zdravotnického záchranáře je pro společnost nepostradatelná	☐	☐	☐	☐	☐	☐
11. Stát se zdravotnickým záchranářem vyžaduje vysoký stupeň odbornosti a znalostí	☐	☐	☐	☐	☐	☐
12. Je důležité, že zdravotničtí záchranáři mají svou vlastní profesní organizaci (jako je Komora záchranářů)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
13. Je důležité, že záchranáři jsou regulovanou profesí s povinnou registrací	☐	☐	☐	☐	☐	☐
14. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako hasičů	☐	☐	☐	☐	☐	☐
15. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako policistů	☐	☐	☐	☐	☐	☐
16. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako všeobecných sester	☐	☐	☐	☐	☐	☐
17. Veřejnost si váží zdravotnických záchranářů stejně jako lékařů	☐	☐	☐	☐	☐	☐
18. Když nosím uniformu na veřejnosti, mám pocit, že reprezentuji zdravotnickou záchrannou službu nebo svou univerzitu/VOŠ	☐	☐	☐	☐	☐	☐
19. Vždy se snažím chovat tak, abych vrhal pozitivní světlo na svou profesi	☐	☐	☐	☐	☐	☐
20. Veřejnost očekává, že zdravotničtí záchranáři jsou profesionálové	☐	☐	☐	☐	☐	☐
21. Není vždy možné řídit se kodexem chování do posledního písmenka	☐	☐	☐	☐	☐	☐
22. Není vždy možné dodržovat odborné postupy na 100%	☐	☐	☐	☐	☐	☐
23. Občas jsem po zásahu zjistil, že jsem nepostupoval podle pravidel v souladu s informovaným souhlasem	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
24. Je mrhání časem hlásit malou nehodu sanitky, pokud nezpůsobí žádnou škodu a netýkala se nikoho dalšího	☐	☐	☐	☐	☐	☐
25. Je ztráta času hlásit situaci, kdy málem došlo k nehodě (nakonec nedošlo, ale bylo to blízko), když si toho nikdo nevšiml a když neměla žádné nežádoucí následky	☐	☐	☐	☐	☐	☐
26. Někdy mám dobré důvody nebýt okamžitě dostupný pro další případ/výjezd po tom, co vyložím pacienta v nemocnici	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Pokud bych byl svědkem, že zdravotnický záchranář poskytuje podprůměrnou péči...	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵
27. ... přímo bych zasáhl	☐	☐	☐	☐	☐
28. ... ohlásil bych to	☐	☐	☐	☐	☐

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nelze ⁶
29. Mám pocit, že někteří pacienti mrhají časem zdravotnické záchranné služby	☐	☐	☐	☐	☐	☐
30. Vnímám některá doporučení od poskytovatelů zdravotních služeb (např. obvodní lékař, urgentní příjmy) jako mrhání časem	☐	☐	☐	☐	☐	☐
31. Myslím, že pacient by měl být odpovědný za své problémy (zneužívání alkoholu, zneužívání léků, obezita)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
32. Ošetřuji všechny pacienty s respektem a citlivostí	☐	☐	☐	☐	☐	☐
33. Dovoluji svým sympatiím a antipatiím k pacientovi, aby ovlivnili můj přístup k němu	☐	☐	☐	☐	☐	☐
34. Ujišťuji se, že pacient porozuměl tomu, co se děje	☐	☐	☐	☐	☐	☐
35. Poslouchám pozorně pacientovi obavy	☐	☐	☐	☐	☐	☐
36. Užívám si rozhovor s pacienty	☐	☐	☐	☐	☐	☐
37. Snažím se udělat si čas na uklidňování pacientů a jejich rodin	☐	☐	☐	☐	☐	☐
38. Prozrazuji osobní informace o sobě pacientům	☐	☐	☐	☐	☐	☐
39. Dělán si legraci z kolegů, kteří jsou přítomni	☐	☐	☐	☐	☐	☐
40. Dělán si legraci z kolegů, kteří nejsou přítomni	☐	☐	☐	☐	☐	☐
41. Žertuji o pacientech, jako způsob odpouštění páry po práci	☐	☐	☐	☐	☐	☐
42. Nadávám v přítomnosti kolegů	☐	☐	☐	☐	☐	☐
43. Všeobecně mohu říct, že dobře spolupracuji s ostatními zdravotnickými profesemi	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy¹	Zřídka²	někdy³	často⁴	vždy⁵	Nelze⁶
44. Mluvím nebo nedávám pozor během přednášek či cvičení	☐	☐	☐	☐	☐	☐
45. Chodím pozdě na praxi/do výuky	☐	☐	☐	☐	☐	☐
46. Nechávám povinnosti na výjezdové základně na ostatních	☐	☐	☐	☐	☐	☐
47. Chodím pozdě do práce/na praxi	☐	☐	☐	☐	☐	☐
48. Kontroluji si vybavení na začátku směny	☐	☐	☐	☐	☐	☐
49. Dodělám příslušnou administrativu tak brzy, jak jsem schopný po každém výjezdu	☐	☐	☐	☐	☐	☐
50. Beru na sebe odpovědnost za svou práci	☐	☐	☐	☐	☐	☐
51. Přistupuji k práci systematicky	☐	☐	☐	☐	☐	☐
52. Přemýšlím o své další přestávce nebo konci směny, když pracuji	☐	☐	☐	☐	☐	☐
53. Myslím, že dělat práci "dostatečně" je přijatelné	☐	☐	☐	☐	☐	☐
54. Cítím se schopný zdůvodnit své akce/klinická rozhodnutí	☐	☐	☐	☐	☐	☐
55. Jednám rozhodně v kritických situacích	☐	☐	☐	☐	☐	☐
56. Čtu knihy a články o praxi zdravotnických záchranářů	☐	☐	☐	☐	☐	☐
57. Účastním se tréninku, který není povinný	☐	☐	☐	☐	☐	☐
58. Aktualizuji informace ve svém profesním portfoliu.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
59. Pravidelně si osvěžuji své dovednosti	☐	☐	☐	☐	☐	☐
60. Cítím radost, když jdu do práce	☐	☐	☐	☐	☐	☐
61. Nudím se při tréninku/lekcích o ne klinických aspektech praxe	☐	☐	☐	☐	☐	☐
62. Vyhledávám pomoc, když ji potřebuji	☐	☐	☐	☐	☐	☐
63. Přebírám iniciativu ke zlepšení nebo nápravě svého chování	☐	☐	☐	☐	☐	☐
64. Pozitivně přijímám konstruktivní kritiku	☐	☐	☐	☐	☐	☐
65. Ujišťuji se, že má uniforma dobře reprezentuje (vyžehlená, naleštěné boty)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
66. Ujišťuji se, že vypadám čistě, pořádně a upraveně v práci	☐	☐	☐	☐	☐	☐
67. Přizpůsobuji mluvu různým pacientům (např. úroveň formálnosti, použitá slova)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
68. Přizpůsobuji mluvený projev různým kolegům	☐	☐	☐	☐	☐	☐
69. Upravuji informace podle potřeb pacienta nebo rodiny	☐	☐	☐	☐	☐	☐
70. Dávám komentáře o práci na internet (např. Facebook, jiné sociální sítě)	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nelze ⁶
71. Probíráám špatné zkušenosti z práce s rodinou nebo kamarády, protože mi to pomáhá tento stres zvládnout	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
72. Mám dobře vyvážený pracovní a osobní život	☐	☐	☐	☐	☐	☐
73. Být zdravotnický záchranář je pro mě důležité	☐	☐	☐	☐	☐	☐
74. Být zdravotnický záchranář mi přináší uspokojení	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Označte, jak moc se cítíte být člen každé z těchto skupin ...	vůbec ¹	trochu ²	Do určité míry ³	hodně ⁴	úplně ⁵
75. ... zdravotnický záchranář	☐	☐	☐	☐	☐
76. ... zdravotnický pracovník	☐	☐	☐	☐	☐
77. ... člen záchranných složek	☐	☐	☐	☐	☐
78. ... vysokoškolský student	☐	☐	☐	☐	☐
79. ... student záchranář	☐	☐	☐	☐	☐

Následující otázky nám umožní porovnat odpovědi mezi jinými skupinami.

80. Jaké je vaše zaměstnání? Kvalifikovaný záchranář ☐ student záchranář ☐ dobrovolník ☐ Jiný ☐ (prosím uveďte)	81. Jak dlouho jste v současné pozici? .....
Pokud jste student záchranář..... 82. ...jaký stupeň studujete? Bakalářský stupeň ☐ postgraduální ☐ Jiný ☐ (prosím uveďte)	83. V jakém roce studia jste? 1. rok ☐ 2. rok ☐ 3. rok ☐
84. Jste ...? Muž ☐ Žena ☐ Nepřeji si napsat ☐	85. Jaký je váš věk? <25 ☐ 25-34 ☐ 35-44 ☐ 45-54 ☐ 55 a více ☐ nepřeji si napsat ☐

86. Máte nějaké jiné komentáře o záležitosti týkající se dotazníku, které si myslíte, že by nám pomohli?

Students' perceptions of the professional status of the paramedic discipline
Questionnaire for Paramedic Students

This survey aims to improve our understanding of what constitutes 'professionalism', which is a subject of great interest in all areas of healthcare.

Responses will only be seen by the research team and are completely anonymous. Please answer as honestly as you can to make sure our data is meaningful.

The questionnaire is designed to be completed by student paramedics across all years of study, including those who may work as paramedics. If a question does not apply to you, please tick the 'N/A' box.

The survey should take no more than 15-20 minutes to complete. There is the opportunity at the end for you to make any comments about any of the issues raised in the questionnaire.

1. Overall, I think my standard of professionalism is...(please circle a number)

1	2	3	4	5	6	7	8	9
-----Unsatisfactory-----			-----Satisfactory-----			-----Superior-----		

Where unsatisfactory includes: Lacks respect, compassion, integrity, honesty; disregards need for self-assessment; fails to acknowledge errors; does not consider needs of patients, families, or colleagues; does not display responsible behaviour

Superior includes: Always demonstrates respect, compassion, integrity, honesty; teaches/role models responsible behaviour; total commitment to self-assessment; willingly acknowledges errors; consistently considers needs of patients, families, or colleagues

2. Mark the line to indicate where you think your professionalism lies compared to other paramedic students you know:

Much lower
About the same
Much higher

How much do you agree with the following statements?	Strongly disagree ¹	Disagree ²	Neither agree nor disagree ³	Agree ⁴	Strongly agree ⁵	N/A ⁶
3. The organisation I work/volunteer for allows me to be professional	☐	☐	☐	☐	☐	☐
4. The organisation I work/volunteer for looks after my welfare	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5. The organisation I work/volunteer for is professional	☐	☐	☐	☐	☐	☐
6. Patients are more important than targets to my organisation	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7. I think of being a paramedic as 'a career', not just a job	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8. I think paramedics should have to regularly update their skills	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9. Paramedics have special qualities which mark them out from other professions	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10. The paramedic profession is vital to society	☐	☐	☐	☐	☐	☐
11. Becoming a paramedic requires a high degree of expertise and knowledge	☐	☐	☐	☐	☐	☐
12. It is important that paramedics have their own professional organisations (such as the Paramedics Australasia)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
13. It is important that paramedics are a regulated profession with a protected register	☐	☐	☐	☐	☐	☐
14. Paramedics are as valued by the general public as fire fighters	☐	☐	☐	☐	☐	☐
15. Paramedics are as valued by the general public as police officers	☐	☐	☐	☐	☐	☐
16. Paramedics are as valued by the general public as nurses	☐	☐	☐	☐	☐	☐
17. Paramedics are as valued by the general public as doctors	☐	☐	☐	☐	☐	☐
18. I feel I represent the ambulance service or university/polytechnic when wearing the uniform in public	☐	☐	☐	☐	☐	☐
19. I try to always act in a manner that brings credit to the profession	☐	☐	☐	☐	☐	☐
20. Members of the public expect paramedics to be professional	☐	☐	☐	☐	☐	☐
21. It is not always possible to follow codes of conduct to the letter	☐	☐	☐	☐	☐	☐
22. It is not always possible to follow procedures exactly	☐	☐	☐	☐	☐	☐
23. I have occasionally realised after the event that I did not follow the rules regarding informed consent	☐	☐	☐	☐	☐	☐

How much do you agree with the following statements?	Strongly disagree ¹	Disagree ²	Neither agree nor disagree ³	Agree ⁴	Strongly agree ⁵	N/A ⁶
24. It is a waste of time to report a minor collision in an ambulance, if there was no damage and no one else was involved	☐	☐	☐	☐	☐	☐
25. It is a waste of time reporting a near miss if no one was aware of it and there were no adverse consequences	☐	☐	☐	☐	☐	☐
26. Sometimes there are good reasons to delay making myself available for the next job after taking a patient to hospital	☐	☐	☐	☐	☐	☐

If I witnessed a paramedic delivering substandard care...	Strongly disagree ¹	Disagree ²	Neither agree nor disagree ³	Agree ⁴	Strongly agree ⁵
27. ...I would intervene directly	☐	☐	☐	☐	☐
28. ...I would report them	☐	☐	☐	☐	☐

Please indicate how often you do the following:	Never ¹	Rarely ²	Sometimes ³	Often ⁴	Always ⁵	N/A ⁶
29. Feel some patients waste the ambulance service's time	☐	☐	☐	☐	☐	☐
30. See some referrals from other healthcare providers (e.g. GPs, urgent care centres) as a waste of time	☐	☐	☐	☐	☐	☐
31. Think patients may be responsible for their problems (through alcohol, drug misuse, obesity)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
32. Treat all patients with respect and sensitivity	☐	☐	☐	☐	☐	☐
33. Allow my liking or dislike for patients to affect the way I approach them	☐	☐	☐	☐	☐	☐
34. Make sure patients understand what is happening	☐	☐	☐	☐	☐	☐
35. Listen carefully to patients' concerns	☐	☐	☐	☐	☐	☐
36. Enjoy talking to patients	☐	☐	☐	☐	☐	☐
37. Try to take time to reassure patients and their families	☐	☐	☐	☐	☐	☐
38. Disclose personal information about myself to patients	☐	☐	☐	☐	☐	☐
39. 'Take the mick'/banter with colleagues while they are there	☐	☐	☐	☐	☐	☐
40. 'Take the mick' out of colleagues when they are not there	☐	☐	☐	☐	☐	☐
41. Use humour about patients as a way of letting off steam after a job	☐	☐	☐	☐	☐	☐
42. Swear around colleagues	☐	☐	☐	☐	☐	☐
43. Work well with other healthcare professions, in general	☐	☐	☐	☐	☐	☐
44. Talk or don't pay attention during lectures or training courses	☐	☐	☐	☐	☐	☐
45. Arrive late for training/classes	☐	☐	☐	☐	☐	☐
46. Leave station duties for other people	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Please indicate how often you do the following:	Never¹	Rarely²	Sometimes³	Often⁴	Always⁵	N/A⁶
47. Arrive late for work	☐	☐	☐	☐	☐	☐
48. Check equipment at the start of a shift	☐	☐	☐	☐	☐	☐
49. Complete the appropriate paperwork as soon as I am able to, after each job	☐	☐	☐	☐	☐	☐
50. Take responsibility for my own work	☐	☐	☐	☐	☐	☐
51. Approach work in an organised way	☐	☐	☐	☐	☐	☐
52. Think about my next break or end of shift when I am working	☐	☐	☐	☐	☐	☐
53. Think doing a job 'well enough' is acceptable	☐	☐	☐	☐	☐	☐
54. Feel able to justify my actions/clinical decisions	☐	☐	☐	☐	☐	☐
55. Act decisively in critical situations	☐	☐	☐	☐	☐	☐
56. Read books and articles on paramedic practice	☐	☐	☐	☐	☐	☐
57. Attend training which is not mandatory	☐	☐	☐	☐	☐	☐
58. Keep my clinical professional development portfolio up to date	☐	☐	☐	☐	☐	☐
59. Regularly refresh my skills	☐	☐	☐	☐	☐	☐
60. Feel enthusiastic about going to work	☐	☐	☐	☐	☐	☐
61. Get bored in training/classes about non-clinical elements of practice	☐	☐	☐	☐	☐	☐
62. Seek help when I need it	☐	☐	☐	☐	☐	☐
63. Take the initiative to improve or correct my behaviour	☐	☐	☐	☐	☐	☐
64. Accept constructive criticism in a positive manner	☐	☐	☐	☐	☐	☐
65. Make sure my uniform is well presented (ironed, shoes polished)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
66. Make sure I look clean, tidy and well-groomed at work	☐	☐	☐	☐	☐	☐
67. Adjust how I speak to different patients (e.g. how formal to be, vocabulary to use)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
68. Adjust how I speak to different colleagues	☐	☐	☐	☐	☐	☐
69. Tailor information to a patient's or relative's needs	☐	☐	☐	☐	☐	☐
70. Post comments about work on the internet (e.g. Facebook, other social media)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
71. Discuss a bad job with family or friends outside work as a way of coping	☐	☐	☐	☐	☐	☐
How much do you agree with the following statements?	Strongly disagree¹	Disagree²	Neither agree nor disagree³	Agree⁴	Strongly agree⁵	N/A⁶
72. I have a good work/life balance	☐	☐	☐	☐	☐	☐
73. Being a paramedic is important to me	☐	☐	☐	☐	☐	☐

How much do you agree with the following statements?	Strongly disagree ¹	Disagree ²	Neither agree nor disagree ³	Agree ⁴	Strongly agree ⁵	N/A ⁶
74. Being a paramedic makes me feel good about myself	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Indicate how much you define yourself as a member of each of these groups...	Not at all ¹	Slightly ²	To some extent ³	Very Much ⁴	Completely ⁵
75. ... a paramedic	☐	☐	☐	☐	☐
76. ... a healthcare professional	☐	☐	☐	☐	☐
77. ... a member of an emergency service	☐	☐	☐	☐	☐
78. ... a university student	☐	☐	☐	☐	☐
79. ... a student paramedic	☐	☐	☐	☐	☐

The following questions will allow us to compare the responses of different groups.

80. What is your job? Qualified Paramedic ☐ Student Paramedic ☐ Volunteer (St John / WFA etc.) ☐ Other ☐ (please specify)	81. How long have you been in your current job? .....
If you are a student paramedic..... 82. ...what course are you on? Bachelor Degree ☐ Post Grad ☐ Other ☐ (please specify)	83. What year of the course are you on? 1 st Year ☐ 2 nd Year ☐ 3 rd Year ☐
84. Are you...? Male ☐ Female ☐ Do not wish to disclose ☐	85. What is your age? <25 ☐ 25-34 ☐ 35-44 ☐ 45-54 ☐ 55 or over ☐ Do not wish to disclose ☐

86. Do you have any other comments about the issues covered in the questionnaire that you think would be helpful to us?

Příloha C – Výsledky výzkumu v ČR

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nezde ⁶
3. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji mi umožňuje být profesionál	1,4%	1,4%	15,5%	59,1%	19,7%	2,8%
4. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji se stará o mou profesní spokojenost	2,8%	8,5%	36,6%	39,4%	5,6%	7,1%
5. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji je profesionální	1,4%	0%	15,5%	40,8%	36,6%	5,6%
6. Pacienti jsou více důležití než cíle (plány) pro mou organizaci	2,8%	5,6%	21,1%	47,9%	19,7%	2,8%
7. Přemyslím o tom, že povolání zdravotnického záchranáře je spíše poslání než zaměstnání	1,4%	4,2%	16,9%	31%	42,2%	4,2%
8. Myslím, že zdravotničtí záchranáři by si měli pravidelně osvěžovat své dovednosti	0%	0%	1,4%	26,8%	71,8%	0%
9. Zdravotničtí záchranáři mají zvláštní vlastnosti, které je odlišují od ostatních profesí	2,8%	2,8%	23,9%	46,5%	23,9%	0%
10. Profese zdravotnického záchranáře je pro společnost nepostradatelná	2,8%	0%	2,8%	26,8%	67,6%	0%
11. Stát se zdravotnickým záchranářem vyžaduje vysoký stupeň odbornosti a znalostí	0%	2,8%	11,3%	45,1%	38%	2,8%
12. Je důležité, že zdravotničtí záchranáři mají svou vlastní profesní organizaci (jako je Komora záchranářů)	0%	0%	8,5%	43,6%	47,9%	0%
13. Je důležité, že záchranáři jsou regulovanou profesí s povinnou registrací	0%	4,2%	25,3%	42,2%	26,8%	1,4%
14. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako hasičů	1,4%	23,9%	28,1%	40,8%	4,2%	1,4%
15. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako policistů	5,6%	46,5%	24%	18,3%	4,2%	1,4%
16. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako všeobecných sester	1,4%	42,2%	26,8%	26,8%	2,8%	0%
17. Veřejnost si váží zdravotnických záchranářů stejně jako lékařů	19,7%	49,3%	12,7%	18,3%	0%	0%
18. Když nosím uniformu na veřejnosti, mám pocit, že reprezentuji zdravotnickou záchrannou službu nebo svou univerzitu/VOŠ	1,4%	1,4%	5,6%	53,5%	36,6%	1,4%
19. Vždy se snažím chovat tak, abych vrhal pozitivní světlo na svou profesi	1,4%	0%	2,8%	45,1%	50,7%	0%
20. Veřejnost očekává, že zdravotničtí záchranáři jsou profesionálové	1,4%	0%	1,4%	32,4%	64,8%	0%
21. Není vždy možné řídit se kodexem chování do posledního písmenka	0%	2,8%	7%	50,7%	39,4%	0%
22. Není vždy možné dodržovat odborné postupy na 100%	0%	1,4%	11,3%	43,6%	42,2%	1,4%
23. Občas jsem po zásahu zjistil, že jsem nepostupoval podle pravidel v souladu s informovaným souhlasem	0%	14,1%	25,3%	31%	4,2%	25,3%

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nezde ⁶
24. Je mrhání časem hlásit malou nehodu sanitky, pokud nezpůsobí žádnou škodu a netýkala se nikoho dalšího	12,7%	59,1%	12,7%	9,9%	1,4%	4,2%
25. Je ztráta času hlásit situaci, kdy málem došlo k nehodě (nakonec nedošlo, ale bylo to blízko), když si toho nikdo nevšiml a když neměla žádné nežádoucí následky	4,2%	28,2%	25,3%	33,8%	4,2%	4,2%
26. Někdy mám dobré důvody nebyť okamžitě dostupný pro další případ/výjezd po tom, co vyložím pacienta v nemocnici	2,8%	26,8%	18,3%	26,8%	2,8%	22,5%

Pokud bych byl svědkem, že zdravotnický záchranář poskytuje podprůměrnou péči...	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵
27. ... přímo bych zasáhl	0%	8,4%	43,6%	39,4%	8,4%
28. ... ohlásil bych to	5,6%	21,1%	47,9%	22,5%	2,8%

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nezde ⁶
29. Mám pocit, že někteří pacienti mrhají časem zdravotnické záchranné služby	0%	0%	42,2%	54,9%	1,4%	1,4%
30. Vnímám některá doporučení od poskytovatelů zdravotních služeb (např. obvodní lékař, urgentní příjmy) jako mrhání časem	7%	33,8%	40,8%	4,2%	1,4%	12,7%
31. Myslím, že pacient by měl být odpovědný za své problémy (zneužívání alkoholu, zneužívání léků, obezita)	0%	4,2%	32,4%	35,2%	26,8%	1,4%
32. Ošetřuji všechny pacienty s respektem a citlivostí	0%	0%	4,2%	43,6%	47,9%	4,2%
33. Dovoluji svým sympatiím a antipatiím k pacientovi, aby ovlivnili můj přístup k němu	23,9%	46,5%	18,3%	4,2%	1,4%	5,6%
34. Ujišťuji se, že pacient porozuměl tomu, co se děje	0%	0%	5,6%	47,9%	42,2%	4,2%
35. Poslouchám pozorně pacientovi obavy	0%	1,4%	7%	57,7%	32,4%	1,4%
36. Užívám si rozhovor s pacienty	0%	11,3%	38%	36,6%	8,4%	5,6%
37. Snažím se udělat si čas na uklidňování pacientů a jejich rodin	0%	5,6%	38%	38%	11,3%	7%
38. Prozrazuji osobní informace o sobě pacientům	23,9%	57,7%	11,3%	1,4%	1,4%	4,2%
39. Dělán si legraci z kolegů, kteří jsou přítomni	28,2%	22,5%	32,4%	7%	2,8%	7%
40. Dělán si legraci z kolegů, kteří nejsou přítomni	45,1%	29,6%	14,1%	1,4%	2,8%	7%
41. Žertuji o pacientech, jako způsob odpouštění páry po práci	12,7%	25,3%	35,2%	18,3%	2,8%	5,6%
42. Nadávám v přítomnosti kolegů	21,1%	38%	29,6%	5,6%	0%	5,6%
43. Všeobecně mohu říct, že dobře spolupracuji s ostatními zdravotnickými profesemi	0%	1,4%	7%	60,5%	15,5%	15,5%

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy¹	Zřídka²	někdy³	často⁴	vždy⁵	Nelze⁶
44. Mluvím nebo nedávám pozor během přednášek či cvičení	7%	31%	49,3%	11,3%	0%	1,4%
45. Chodím pozdě na praxi/do výuky	33,8%	52,1%	9,9%	2,8%	0%	1,4%
46. Nechávám povinnosti na výjezdové základně na ostatních	29,6%	38%	7%	0%	1,4%	23,9%
47. Chodím pozdě do práce/na praxi	53,5%	39,4%	2,8%	1,4%	0%	2,8%
48. Kontroluji si vybavení na začátku směny	0%	4,2%	8,4%	22,5%	40,8%	23,9%
49. Dodělám příslušnou administrativu tak brzy, jak jsem schopný po každém výjezdu	1,4%	2,8%	7%	18,3%	19,7%	50,7%
50. Beru na sebe odpovědnost za svou práci	0%	0%	1,4%	32,4%	59,1%	7%
51. Přistupuji k práci systematicky	0%	0%	11,3%	63,4%	23,9%	1,4%
52. Přemýšlím o své další přestávce nebo konci směny, když pracuji	2,8%	16,9%	59,1%	14,1%	2,8%	4,2%
53. Myslím, že dělat práci "dostatečně" je přijatelné	25,3%	38%	28,2%	5,6%	0%	2,8%
54. Cítím se schopný zdůvodnit své akce/klinická rozhodnutí	0%	0%	15,5%	46,5%	29,6%	8,4%
55. Jednám rozhodně v kritických situacích	0%	2,8%	19,7%	52,1%	9,9%	15,5%
56. Čtu knihy a články o praxi zdravotnických záchranářů	2,8%	12,7%	31%	43,6%	8,4%	1,4%
57. Účastním se tréninku, který není povinný	2,8%	7%	26,8%	46,5%	7%	9,9%
58. Aktualizuji informace ve svém profesním portfoliu.	2,8%	12,7%	33,8%	18,3%	2,8%	29,6%
59. Pravidelně si osvěžuji své dovednosti	0%	2,8%	22,5%	66,2%	7%	1,4%
60. Cítím radost, když jdu do práce	2,8%	1,4%	31%	42,2%	14,1%	8,4%
61. Nudím se při tréninku/lekcích o ne klinických aspektech praxe	2,8%	28,2%	47,8%	8,4%	1,4%	11,3%
62. Vyhledávám pomoc, když ji potřebuji	0%	22,5%	31%	33,8%	12,7%	0%
63. Přebírám iniciativu ke zlepšení nebo nápravě svého chování	0%	2,8%	35,2%	39,4%	14,1%	8,4%
64. Pozitivně přijímám konstruktivní kritiku	0%	2,8%	21,1%	52,1%	23,9%	0%
65. Ujišťuji se, že má uniforma dobře reprezentuje (vyžehlená, naleštěné boty)	0%	11,3%	23,9%	39,4%	21,1%	4,2%
66. Ujišťuji se, že vypadám čistě, pořádně a upraveně v práci	0%	2,8%	12,7%	43,6%	38%	2,8%
67. Přizpůsobuji mluvu různým pacientům (např. úroveň formálnosti, použitá slova)	0%	2,8%	8,4%	47,9%	38%	2,8%
68. Přizpůsobuji mluvený projev různým kolegům	1,4%	9,9%	28,1%	36,6%	19,7%	4,2%
69. Upravuji informace podle potřeb pacienta nebo rodiny	8,4%	19,7%	22,5%	25,3%	5,6%	18,3%
70. Dávám komentáře o práci na internet (např. Facebook, jiné sociální sítě)	66,1%	19,7%	8,4%	1,4%	0%	4,2%

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nelze ⁶
71. Probírám špatné zkušenosti z práce s rodinou nebo kamarády, protože mi to pomáhá tento stres zvládnout	11,3%	12,7%	32,4%	31%	8,4%	4,2%

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
72. Mám dobře vyvážený pracovní a osobní život	2,8%	7%	28,2%	40,8%	7%	14,1%
73. Být zdravotnický záchranář je pro mě důležité	2,8%	0%	7%	31%	56,3%	2,8%
74. Být zdravotnický záchranář mi přináší uspokojení	1,4%	1,4%	7%	42,2%	40,8%	7%

Označte, jak moc se cítíte být člen každé z těchto skupin ...	vůbec ¹	trochu ²	Do určité míry ³	hodně ⁴	úplně ⁵
75. ... zdravotnický záchranář	1,4%	9,9%	42,2%	32,4%	14,1%
76. ... zdravotnický pracovník	0%	5,6%	45,1%	32,4%	16,9%
77. ... člen záchranných složek	4,2%	9,9%	50,7%	21,1%	14,1%
78. ... vysokoškolský student	1,4%	2,8%	7%	32,4%	56,3%
79. ... student záchranář	1,4%	2,8%	7%	26,8%	62%

Příloha D – Výsledky výzkumu v Austrálii a na novém Zélandu

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
3. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji mi umožňuje být profesionál	0%	0,8%	2,1%	36,3%	42,4%	17,3%
4. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji se stará o mou profesní spokojenost	0,2%	3,5%	9,6%	44,7%	23,2%	17,3%
5. Organizace, pro kterou pracuji/stážuji je profesionální	0,2%	1,3%	5,4%	40,7%	34%	17,3%
6. Pacienti jsou více důležití než cíle (plány) pro mou organizaci	0,2%	2,9%	9,4%	34,4%	36,1%	13,8%
7. Přemýšlím o tom, že povolání zdravotnického záchranáře je spíše poslání než zaměstnání	0,2%	0,4%	1,9%	21,5%	75,2%	0,4%
8. Myslím, že zdravotníci záchranáři by si měli pravidelně osvěžovat své dovednosti	0,2%	0%	2,7%	33,8%	62,2%	0,6%
9. Zdravotníci záchranáři mají zvláštní vlastnosti, které je odlišují od ostatních profesí	0,4%	0,4%	7,7%	28,4%	52,6%	0%
10. Profese zdravotnického záchranáře je pro společnost nepostradatelná	0,2%	0%	0,6%	18,8%	79,5%	0,4%
11. Stát se zdravotnickým záchranářem vyžaduje vysoký stupeň odbornosti a znalostí	0,2%	0,2%	3,5%	33%	62,2%	0,4%
12. Je důležité, že zdravotníci záchranáři mají svou vlastní profesní organizaci (jako je Komora záchranářů)	0%	1,7%	14,4%	34,7%	48,2%	0,8%
13. Je důležité, že záchranáři jsou regulovanou profesí s povinnou registrací	0%	0,4%	5%	33,8%	58,9%	1,3%
14. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako hasičů	4,6%	10,6%	13,2%	29%	41,3%	0,8%
15. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako policistů	5,2%	13,6%	17,3%	24,8%	37,2%	1%
16. Veřejnost si váží záchranářů stejně jako všeobecných sester	1,7%	11,5%	20,5%	33,2%	31,7%	0,6%
17. Veřejnost si váží zdravotnických záchranářů stejně jako lékařů	5,2%	20,5%	25,1%	28%	20%	0,2%
18. Když nosím uniformu na veřejnosti, mám pocit, že reprezentuji zdravotnickou záchrannou službu nebo svou univerzitu/VOŠ	0,2%	0,2%	2,1%	36,7%	58,5%	2,1%
19. Vždy se snažím chovat tak, abych vrhal pozitivní světlo na svou profesi	0,2%	0%	1,3%	35,5%	60,5%	2,3%
20. Veřejnost očekává, že zdravotníci záchranáři jsou profesionálové	0,2%	0,6%	0,2%	20,9%	76,2%	1,5%
21. Není vždy možné řídit se kodexem chování do posledního písmenka	4%	13,6%	26,3%	43,8%	9,8%	1,7%
22. Není vždy možné dodržovat odborné postupy na 100%	3,1%	9%	18,4%	54,7%	12,9%	1,5%
23. Občas jsem po zásahu zjistil, že jsem nepostupoval podle pravidel v souladu s informovaným souhlasem	5%	16,3%	27,6%	23%	2,7%	24,6%

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
24. Je mrhání časem hlásit malou nehodu sanitky, pokud nezpůsobí žádnou škodu a netýkala se nikoho dalšího	33,2%	52,8%	8,1%	3,1%	1%	1,3%
25. Je ztráta času hlásit situaci, kdy málem došlo k nehodě (nakonec nedošlo, ale bylo to blízko), když si toho nikdo nevšiml a když neměla žádné nežádoucí následky	23,2%	43,4%	21,1%	9%	1%	1,3%
26. Někdy mám dobré důvody nebýt okamžitě dostupný pro další případ/výjezd po tom, co vyložím pacienta v nemocnici	15%	25,1%	23,2%	24,8%	4,8%	6,9%

Pokud bych byl svědkem, že zdravotnický záchranář poskytuje podprůměrnou péči...	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵
27. ... přímo bych zasáhl	1,7%	10,6%	33,2%	43,6%	9,4%
28. ... ohlásil bych to	0,4%	4,6%	31,9%	48,6%	12,5%

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nelze ⁶
29. Mám pocit, že někteří pacienti mrhají časem zdravotnické záchranné služby	1,5%	10,9%	50,7%	24%	4%	7,5%
30. Vnímám některá doporučení od poskytovatelů zdravotních služeb (např. obvodní lékař, urgentní příjmy) jako mrhání časem	9,8%	33,6%	31,5%	6,7%	1,9%	14,2%
31. Myslím, že pacient by měl být odpovědný za své problémy (zneužívání alkoholu, zneužívání léků, obezita)	2,7%	13,8%	48,4%	25,3%	3,3%	5%
32. Ošetřuji všechny pacienty s respektem a citlivostí	1%	0,8%	1,3%	10,2%	77,7%	7,1%
33. Dovoluji svým sympatiím a antipatiím k pacientovi, aby ovlivnili můj přístup k němu	52,6%	28,2%	5,8%	1,3%	2,3%	7,9%
34. Ujišťuji se, že pacient porozuměl tomu, co se děje	0,4%	0,2%	1,5%	22,5%	64,9%	8,4%
35. Poslouchám pozorně pacientovi obavy	0,2%	0%	1%	23,2%	64,9%	8,6%
36. Užívám si rozhovor s pacienty	0%	0%	6,3%	38,4%	44,7%	8,4%
37. Snažím se udělat si čas na uklidňování pacientů a jejich rodin	0,2%	1%	5%	27,3%	55,1%	9,6%
38. Prozrazuji osobní informace o sobě pacientům	23%	33,4%	21,5%	6,3%	3,1%	10,2%
39. Dělán si legraci z kolegů, kteří jsou přítomni	22,1%	15,2%	31,1%	13,2%	3,8%	11,7%
40. Dělán si legraci z kolegů, kteří nejsou přítomni	40,1%	31,5%	12,9%	1,3%	0,8%	11,1%
41. Žertuji o pacientech, jako způsob odpouštění páry po práci	20,5%	23,6%	25,1%	12,9%	2,9%	12,1%
42. Nadávám v přítomnosti kolegů	30,5%	32,2%	20%	6,7%	1,3%	6,9%
43. Všeobecně mohu říct, že dobře spolupracuji s ostatními zdravotnickými profesemi	0,2%	2,3%	5,2%	39,9%	35,9%	13,6%

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nelze ⁶
44. Mluvím nebo nedávám pozor během přednášek či cvičení	23,8%	44,5%	24%	3,5%	0,2%	1,5%
45. Chodím pozdě na praxi/do výuky	42,6%	46,3%	6,5%	0,2%	0,4%	1,9%
46. Nechávám povinnosti na výjezdové základně na ostatních	42,8%	31,9%	3,5%	0,4%	0,2%	18,3%
47. Chodím pozdě do práce/na praxi	50,5%	33,2%	2,3%	0,8%	1,9%	8,8%
48. Kontroluji si vybavení na začátku směny	0,4%	0,6%	1,5%	14,2%	59,1%	21,9%
49. Dodělám příslušnou administrativu tak brzy, jak jsem schopný po každém výjezdu	0%	0,8%	3,3%	21,5%	50,3%	21,3%
50. Beru na sebe odpovědnost za svou práci	0%	0,4%	1,5%	14,4%	76,6%	5,2%
51. Přistupuji k práci systematicky	0%	1,7%	4,6%	29,6%	55,9%	5,6%
52. Přemýšlím o své další přestávce nebo konci směny, když pracuji	6,1%	20%	48,2%	10,9%	4%	8,8%
53. Myslím, že dělat práci "dostatečně" je přijatelné	23,2%	40,7%	21,9%	5%	1,7%	5,2%
54. Cítím se schopný zdůvodnit své akce/klinická rozhodnutí	0,6%	1%	7,5%	40,7%	34,9%	12,3%
55. Jednám rozhodně v kritických situacích	0,2%	0,4%	7,5%	40,7%	34,9%	12,3%
56. Čtu knihy a články o praxi zdravotnických záchranářů	1,3%	6,3%	32,8%	39%	14,6%	3,8%
57. Účastním se tréninku, který není povinný	0,8%	5,2%	31,9%	40,1%	12,1%	7,3%
58. Aktualizuji informace ve svém profesním portfoliu.	1,7%	5,2%	19,2%	25,7%	19,4%	25,5%
59. Pravidelně si osvěžuji své dovednosti	0%	1,3%	13,2%	49,7%	24%	9,6%
60. Cítím radost, když jdu do práce	0,2%	1,3%	6,7%	40,3%	39,9%	8,6%
61. Nudím se při tréninku/lekcích o ne klinických aspektech praxe	8,1%	28,4%	42,8%	9%	3,5%	5,4%
62. Vyhledávám pomoc, když ji potřebuji	0%	1,7%	16,5%	43,4%	33,2%	2,5%
63. Přebírám iniciativu ke zlepšení nebo nápravě svého chování	0%	0,8%	10,2%	46,8%	36,1%	2,9%
64. Pozitivně přijímám konstruktivní kritiku	0%	0,2%	8,6%	44,3%	42,6%	2,1%
65. Ujišťuji se, že má uniforma dobře reprezentuje (vyžehlená, naleštěné boty)	0%	1,5%	4,6%	28,4%	59,9%	3,1%
66. Ujišťuji se, že vypadám čistě, pořádně a upraveně v práci	0%	0,2%	3,8%	23,4%	67,6%	2,5%
67. Přizpůsobuji mluvu různým pacientům (např. úroveň formálnosti, použitá slova)	0,2%	0,2%	3,1%	30,1%	57,8%	5,6%
68. Přizpůsobuji mluvený projev různým kolegům	1%	1,3%	9%	38,2%	42%	5,8%
69. Upravuji informace podle potřeb pacienta nebo rodiny	2,9%	1,5%	3,3%	33,8%	45,9%	10%
70. Dávám komentáře o práci na internet (např. Facebook, jiné sociální sítě)	66%	15,9%	5%	1,7%	0,8%	7,1%

Prosím označte, jak často děláte následující:	Nikdy ¹	Zřídka ²	někdy ³	často ⁴	vždy ⁵	Nelze ⁶
71. Probírám špatné zkušenosti z práce s rodinou nebo kamarády, protože mi to pomáhá tento stres zvládnout	20%	19%	28,6%	15,4%	2,3%	11,3%

Jak moc souhlasíte s následujícími výroky?	Velmi nesouhlasím ¹	Nesouhlasím ²	Ani nesouhlasím, ani souhlasím ³	Souhlasím ⁴	Velmi souhlasím ⁵	Nelze ⁶
72. Mám dobře vyvážený pracovní a osobní život	0,6%	4,2%	11,5%	52,2%	21,9%	7,3%
73. Být zdravotnický záchranář je pro mě důležité	0,2%	0,2%	2,1%	23,6%	69,1%	2,3%
74. Být zdravotnický záchranář mi přináší uspokojení	0,4%	0,4%	4,6%	33,2%	51,4%	7,5%

Označte, jak moc se cítíte být člen každé z těchto skupin ...	vůbec ¹	trochu ²	Do určité míry ³	hodně ⁴	úplně ⁵
75. ... zdravotnický záchranář	9,4%	13,6%	29,6%	27,8%	16,3%
76. ... zdravotnický pracovník	8,8%	11,9%	30,5%	30,5%	15,4%
77. ... člen záchranných složek	9,8%	10,4%	22,8%	31,1%	22,5%
78. ... vysokoškolský student	0,4%	1,7%	5%	29%	61,2%
79. ... student záchranář	0,4%	1,7%	4%	27,8%	63,7%